

SUSTAINABLE RESOURCES
Verification Scheme GmbH

Zasady systemu dotyczące
użytkowania, przetwarzania i
dystrybucji/handlu
paliwami z biomasy i ich
konwersją na energię
elektryczną i ciepło

Wersja: SSP-USE-pl-3.1

Data: 08 września 2025 r.

Obowiązuje od: 08 września 2025 r.

© SUSTAINABLE RESOURCES Verification Scheme GmbH

Niniejszy dokument jest publicznie dostępny pod adresem: www.sure-system.org.

Nasze dokumenty są chronione prawem autorskim i nie mogą być modyfikowane. Nasze dokumenty lub ich części nie mogą być również powielane ani kopiowane bez naszej zgody.

Tytuł dokumentu: Zasady systemu dotyczące użytkowania, przetwarzania i dystrybucji/handlu paliwami z biomasy i ich konwersją na energię elektryczną i ciepło

Wersja: SSP-USE-pl-3.1

Data: 08 września 2025 r.

Obowiązuje od: 08 września 2025 r.

Niniejszy dokument służy wyłącznie do odczytu i jest przeznaczony jedynie jako pomoc w celu lepszego zrozumienia wymagań systemu SURE-EU. Tłumaczenia dokumentów nie mogą być wykorzystywane jako podstawa do wnoszenia jakichkolwiek roszczeń prawnych. Prawnie wiążącą podstawą do certyfikacji według systemu SURE-EU są wyłącznie anglojęzyczne dokumenty w aktualnej wersji opublikowane na stronie internetowej SURE pod adresem www.sure-system.org.

Spis treści

1	Wprowadzenie	5
2	Zakres zastosowania.....	5
3	Definicje i zakres wymagań SURE.....	7
4	Ogólnie stosowane zasady i wymagania	7
4.1	Weryfikacja i monitorowanie zgodności z systemem.....	7
4.1.1	Certyfikacja indywidualna	8
4.2	Identyfikowalność i dokumentacja.....	9
4.3	System zarządzania i struktura operacyjna	10
4.3.1	Dowód struktury organizacyjnej zgodnej z systemem	11
4.3.2	Dowód systemu zarządzania jakością/ryzykiem zgodnego z systemem SURE-EU	12
4.3.3	Definiowanie obiektu logistycznego w systemie SURE-EU	13
4.4	Kwalifikacje pracowników	13
4.5	Rozliczanie gazów cieplarnianych	14
4.6	Odpowiedzialność społeczna	15
5	Wymagania dotyczące poszczególnych etapów dla zakładów konwersji wytwarzających energię elektryczną lub ciepło z paliw z biomasy	17
5.1	Wymagania dotyczące produkcji energii elektrycznej z paliw z biomasy	18
5.2	Wymagania dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych	20
5.3	Wymagania dotyczące emisji zanieczyszczeń powietrza	21
5.4	Wymagania dotyczące prawidłowego działania instalacji	22
6	Wymagania dotyczące dokumentacji.....	22
6.1	Wymagania dotyczące dokumentacji dla pierwszych punktów gromadzenia/punktów zbiórki	23
6.1.1	Wymagania dotyczące biomasy przychodzącej.....	24
6.1.2	Wymagania dotyczące procesów wewnętrznych.....	26
6.1.3	Wymagania dotyczące sprzedaży/biomasy wychodzącej	27
6.2	Wymagania dotyczące dokumentacji dla zakładów przetwórczych	29
6.2.1	Wymagania dotyczące biomasy przychodzącej.....	29
6.2.2	Wymagania dotyczące procesów wewnętrznych.....	31
6.2.3	Wymagania dotyczące sprzedaży/biomasy wychodzącej	32

6.3	Wymagania dotyczące dokumentacji dla dostawców przed ostatnim interfejsem	34
6.3.1	Wymagania dotyczące biomasy przychodzącej	34
6.3.2	Wymagania dotyczące sprzedaży/biomasy wychodzącej	35
6.4	Wymagania dotyczące dokumentacji dla ostatnich interfejsów	37
6.4.1	Wymagania dotyczące biomasy przychodzącej	37
6.4.2	Wymagania dotyczące procesów wewnętrznych	39
6.4.3	Wymagania dotyczące wychodzących ilości wyprodukowanej energii elektrycznej lub ciepła	40
6.5	Wymagania dotyczące dokumentacji dla dostawców usług po ostatnim interfejsie	41
6.5.1	Wymagania dotyczące pozyskiwania wytworzonej energii elektrycznej lub ciepła	41
6.5.2	Wymagania dotyczące wychodzących ilości energii elektrycznej lub ciepła	42
7	Wydawanie dowodów zrównoważonego rozwoju	44
7.1	Warunki wstępne wydawania dowodów zrównoważonego rozwoju	44
7.2	Treść dowodów zrównoważonego rozwoju	45
7.3	Jak dowody zrównoważonego rozwoju stają się nieważne	45
7.4	Wydawanie częściowych dowodów zrównoważonego rozwoju	45
8	Akceptacja innych systemów dobrowolnych	46
9	Odpowiednie dokumenty	46
10	Odniesienia	47
	Załącznik I: Informacje o zmianach	50

1 Wprowadzenie

Oczekuje się, że wykorzystanie paliw z biomasy do neutralnej dla klimatu produkcji energii elektrycznej i ciepła w znacznym stopniu przyczyni się do osiągnięcia celów wyznaczonych przez państwa członkowskie UE w zmienionej dyrektywie (UE) 2018/2001 w celu zwiększenia udziału energii odnawialnej.

Mimo że biomasa jest odnawialnym źródłem energii, jej podaż nie jest nieskończona. Jeżeli transformacja energetyczna ma się powieść, paliwa z biomasy muszą być produkowane w sposób zrównoważony i odpowiedzialnie wykorzystywane do wytwarzania energii elektrycznej i ciepła. Obejmuje to zapewnienie wysoce efektywnego wykorzystania zasobów w celu zaspokojenia popytu, zagwarantowanie minimalnego poziomu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dzięki wykorzystaniu paliw z biomasy w porównaniu z paliwami kopalnymi oraz monitorowanie i ograniczanie emisji zanieczyszczeń powietrza.

Wymaga to jasno określonych przepisów i specyfikacji, które muszą być przestrzegane przez wszystkie podmioty gospodarcze, które wykorzystują, przetwarzają, transportują lub dokonują konwersji paliwa z biomasy na energię elektryczną i ciepło. Unia Europejska określiła i przyjęła te wymagania zrównoważonego rozwoju w zmienionej dyrektywie (UE) 2018/2001. Systemy dobrowolne są tutaj uważane za szczególnie odpowiedni sposób dostarczania dowodów zgodności w obiektywny, przejrzysty i wiarygodny sposób.

System SURE-EU jest tego rodzaju dobrowolnym systemem, który przekłada wymagania RED III na praktyczny system weryfikacji dla rynku i zapewnia zgodność regulacyjną.

2 Zakres zastosowania

wymagania określone w niniejszym dokumencie mają zastosowanie do wszystkich podmiotów gospodarczych na późniejszych etapach produkcji biomasy rolnej i leśnej, w przypadku odpadów i pozostałości, na etapach następujących po ich zgromadzeniu, które jako uczestnicy systemu SURE-UE, zgodnie ze zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001¹, otrzymują/zbierają, przetwarzają lub handlują/dystrybuują biomasę lub paliwa z biomasy w celu wytwarzania energii elektrycznej i/lub ciepła lub chłodu (zwanymi "interfejsami") oraz wytwarzają energię elektryczną i/lub ciepło lub chłód ze zrównoważonych paliw z biomasy (zwanymi "ostatnimi interfejsami").

Te podmioty gospodarcze to:

- ✓ **Interfejsy:** Wszystkie podmioty gospodarcze w łańcuchu produkcji i dostaw, począwszy od operacji, w których biomasa wchodzi do łańcucha przetwarzania. Rozróżnia się pomiędzy pierwszymi punktami gromadzenia, podmiotami zbierającymi (punktami zbiórki) i zakładami przetwórczymi.
 - ✓ **Pierwsze punkty gromadzenia** to operacje, które przyjmują biomasę rolną lub leśną po raz pierwszy od producentów ją dostarczających.
 - ✓ **Podmioty zbierające/punkty zbiórki:** W przypadku odpadów i pozostałości z biomasy, pierwsze punkty gromadzenia nazywane są podmiotami zbierającymi/punktami zbiórki. Punkty zbiórki to operacje, które otrzymują odpady i pozostałości z biomasy po raz pierwszy od dostarczających je producentów i w których odpady i pozostałości podlegają co najwyżej wyłącznie przetwarzaniu mechanicznemu (rozdrabnianiu lub separacji).
- Zakłady przetwórcze** to interfejsy, w których biomasa jest przetwarzana i poddawana obróbce w celu osiągnięcia wymaganej jakości do wykorzystania jako biopaliwo.
- ✓ **Ostatnie interfejsy:** Zakłady konwersji są określane jako "ostatnie interfejsy" (odpowiadające "producentowi końcowemu"), jeżeli dokonują konwersji stałego lub gazowego paliwa z biomasy na energię elektryczną lub ciepło/chłódzenie i wchodzą w zakres art. 29 ust. 1 zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001.
 - ✓ **Dostawcy przed ostatnim interfejsem:** Podmioty gospodarcze, które dostarczają biomasę lub paliwa z biomasy kolejnemu odbiorcy po ich zgromadzeniu aż do ostatniego interfejsu.
 - ✓ **Dostawcy usług po ostatnim interfejsie:** Podmioty gospodarcze, które dostarczają energię elektryczną i/lub ciepło/chłód wyprodukowane ze zrównoważonych paliw z biomasy do następnego odbiorcy aż do ostatniego interfejsu.

Ponadto niniejszy dokument określa wymagania dotyczące identyfikowalności i bilansowania masy dla dystrybutorów/przedsiębiorców, którzy dostarczają całość lub część energii elektrycznej lub ciepła/chłodu wyprodukowanego w sposób zrównoważony w systemie SURE-EU do kolejnego odbiorcy (zwanym "dostawcami usług po ostatnim interfejsie").

Neutralna kontrola ostatnich interfejsów i dostawców usług po ostatnim interfejsie obejmuje wszystkie wymagania określone poniżej w niniejszym dokumencie. Ponadto wszystkie odpowiednie dokumenty SURE, a także zmieniona dyrektywa (UE) 2018/2001 mają zastosowanie do zakresu tego systemu.

3 Definicje i zakres wymagań SURE

W celu ustalenia wspólnego rozumienia terminów i definicji stosowanych w niniejszych zasadach systemu, należy odnieść się do dokumentu "Definicje w systemie SURE". Wszystkie zasady systemu SURE mają zastosowanie do tego dokumentu.

4 Ogólnie stosowane zasady i wymagania

Podmioty gospodarcze, które otrzymują / zbierają, handlują / dystrybuują lub przetwarzają biomasę lub paliwa z biomasy lub wykorzystują je do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła, muszą wykazać, że spełniają wymagania zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001 i systemu SURE-EU. W systemie SURE-EU wszystkie interfejsy podlegają zatem *certyfikacji*.

Interfejsy i dostawcy usług po ostatnim interfejsie podlegają *certyfikacji* w systemie SURE-EU. W odniesieniu do kontroli obiektów logistycznych obowiązują specjalne warunki, które można znaleźć w dokumencie SURE "Zasady systemu dotyczące procesu certyfikacji – wymagania i specyfikacje".

Jednostki certyfikujące zatwierdzone w systemie SURE EU i akredytowane przez władze krajowe weryfikują zgodność z wymaganiami systemu w całym łańcuchu produkcji, przetwarzania i dostaw w ramach kontroli neutralnej.

4.1 Weryfikacja i monitorowanie zgodności z systemem

Podmioty gospodarcze zobowiązują się do przestrzegania wymagań systemu SURE-EU i niezwłocznego zgłaszania wszelkich rozbieżności lub niespójności do SURE i zakontraktowanej jednostki certyfikującej. W tym celu podmioty gospodarcze publikują publicznie dostępne, jednoznaczne oświadczenie oparte na corocznym audycie zgodnie z wymaganiami systemu SURE-EU.

Publiczny dostęp oznacza, że oświadczenie jest udostępniane na żądanie. Oświadczenie o zgodności z wymaganiami systemu SURE-EU może mieć formę ważnej umowy z SURE lub certyfikatu wydanego podczas corocznego audytu i jest wymagane dla każdej operacji/miejsca operacyjnego prowadzonego przez podmiot gospodarczy.

Ponadto, i z ograniczeniem do obszarów leśnych niskiego ryzyka, gdzie dozwolone są audyty pierwszej lub drugiej strony (znane jako podejście oparte na ryzyku "na poziomie A"), oświadczenie zapewniające, że biomasa leśna nie jest pozyskiwana z obszarów, na których nie

można uprawiać biomasy (tj. gruntów mających statut wysokiej wartości różnorodności biologicznej, terenów podmokłych lub torfowisk w odniesieniu do daty granicznej, jak określono w art. 29 ust. 3 lit. a), b), d) i e), art. 29 ust. 4 lit. a), art. 29 ust. 5 zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001, musi zostać wydane przez instalacje produkujące paliwa z biomasy leśnej. Warunki dotyczące gruntów, na których pozyskiwana jest biomasa leśna, zostały określone w zasadach systemu dotyczących produkcji biomasy leśnej.

System SURE może certyfikować podmioty gospodarcze tylko wtedy, gdy spełniają one wszystkie poniższe wymagania:

- a) Posiadają system zarządzania dokumentacją
- b) Posiadają podlegający audytowi system przechowywania i przeglądu wszystkich dowodów związanych ze zgłoszeniami, które przedstawiają lub na których się opierają
- c) Przechowują wszystkie dowody niezbędne do zapewnienia zgodności z tym rozporządzeniem i zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001 przez co najmniej 5 lat lub dłużej, jeżeli jest to wymagane przez odpowiedni organ krajowy
- d) Przyjmują odpowiedzialność za przygotowanie wszelkich informacji związanych z audytem takich dowodów

4.1.1 Certyfikacja indywidualna

Podmioty gospodarcze, które chcą uzyskać certyfikat w ramach systemu SURE-EU jako element kontroli neutralnej, muszą najpierw zarejestrować się w systemie SURE-EU. Można to zrobić online na stronie www.sure-system.org. Poszczególne etapy przystąpienia do systemu zostały szczegółowo opisane w dokumencie SURE "Zakres i podstawowe wymagania systemu".

Szczegółowy opis wymagań dotyczących kontroli neutralnej można znaleźć w dokumencie "Zasady systemu dotyczące procesu certyfikacji – wymagania i specyfikacje".

Po zawarciu z SURE-EU umowy uczestnictwa w systemie podmiot gospodarczy wskazuje zakres, w jakim jego operacja ma być certyfikowana. W systemie SURE-EU zakres opisuje dopuszczalny obszar działalności w łańcuchu produkcji zrównoważonej biomasy. W tym kontekście można określić więcej niż jeden zakres (np. pierwszy punkt gromadzenia, zakład przetwórczy i zakład konwersji). Biomasa, która jest gromadzona, sprzedawana/dystrybuowana, przetwarzana lub przekształcana poza określonym zakresem, nie może zostać uznana za zrównoważoną biomasę w systemie SURE-EU.

Podczas audytu na miejscu zakres, który ma zostać certyfikowany, musi zostać zweryfikowany i porównany ze szczegółami zatwierdzonego zakresu podmiotu gospodarczego w bazie danych systemu SURE-EU oraz potwierdzony.

4.2 Identyfikowalność i dokumentacja

Identyfikowalność wykorzystywanej biomasy lub paliw z biomasy musi być zapewniona przez system bilansu masy (więcej informacji można znaleźć w dokumencie SURE "Wytyczne techniczne dotyczące bilansowania masy"). Oznacza to, że proces i istniejące wyposażenie techniczne, które zapewniają prawidłowe dokumentowanie i identyfikowalność przepływów materiałów, muszą być opisane w sposób, który można zweryfikować. Dotyczy to zarówno fizycznego przepływu biomasy i paliw z biomasy, jak i identyfikowalności biogazu lub biometanu w infrastrukturze dystrybucyjnej. Ponieważ jednak sam system dobrowolny nie jest w stanie zagwarantować bilansu masy całej wzajemnie połączonej sieci gazowej, bilans masy paliw gazowych w sieci gazowej musi zostać wdrożony w unijnej bazie danych, która jest zatem obowiązkowa dla wszystkich podmiotów gospodarczych wprowadzających biometan do lub pobierających biometan z wzajemnie połączonej sieci gazowej.

Operacje, w których odpady i pozostałości są przetwarzane metodami czysto mechanicznymi, muszą dokumentować zmiany ilości (stosunek ilości na wejściu do ilości na wyjściu). Musi to zostać sprawdzone przez audytora i zweryfikowane podczas audytu.

Należy pamiętać, że w przypadku ostatnich interfejsów, tj. operacji, które przekształcają zrównoważone paliwa z biomasy w energię elektryczną lub ciepło, należy zwrócić szczególną uwagę na procesy wewnętrzne, aby umożliwić prawidłowe udokumentowanie masy paliwa wykorzystywanego w procesie konwersji, jego wartości energetycznej i atrybutów zrównoważonego rozwoju przypisanych do wykorzystanej partii paliwa. Ilość wyprodukowanej energii końcowej musi być wiarygodnie zweryfikowana w odniesieniu do paliw z biomasy wykorzystanych do jej wytworzenia.

Promowanie produkcji i wykorzystania biogazu lub biometanu, jego wprowadzanie do sieci gazu ziemnego i handel transgraniczny stwarzają potrzebę zapewnienia właściwego rozliczania energii odnawialnej, a także unikania podwójnych zachęt wynikających z systemów wsparcia w różnych państwach członkowskich. Przy stosowaniu systemu bilansu masy w systemie SURE-UE konieczne jest zatem dostarczenie informacji na temat rodzaju systemu wsparcia dla każdej partii zrównoważonej biomasy lub paliw z biomasy, dla których udzielono wsparcia na produkcję tej partii.

Ogólne wymagania dotyczące systemu bilansu masy zgodnego z systemem SURE-EU oraz możliwości weryfikacji zostały szczegółowo opisane w dokumencie "Wytyczne techniczne dotyczące bilansowania masy" systemu SURE-EU.

System SURE-EU wymaga od wszystkich podmiotów gospodarczych posiadania *systemu zarządzania dokumentami*, który jest odpowiedni i możliwy do zweryfikowania podczas audytów. Wszystkie istotne dokumenty i procedury są prowadzone i przechowywane podczas ważnych okresów pomiędzy audytami i mogą być prezentowane podczas audytów.

Wszystkie dokumenty i ewidencje muszą być sprawdzane pod kątem czytelności przez osobę/osoby odpowiedzialne, a także należy zadbać o to, aby wszystkie dane były kompletne i poprawne, zwłaszcza w przypadku odbioru paliwa.

Należy zawsze zapewnić, że dokumenty i zapisy dotyczące każdej partii biomasy mogą być jednoznacznie przypisane. Można to zapewnić, na przykład, jeżeli dostawcy przypisują numery dowodów dostawy, a także numery dowodów ważenia, gdy partia jest ważona.

Wszystkie dokumenty przechowywane w systemie zarządzania dokumentami (takie jak bilanse masy lub dowody zrównoważonego rozwoju) muszą być przechowywane przez co najmniej 5 lat, niezależnie od innych wymagań prawnych dotyczących okresu archiwizacji (na przykład w Niemczech okres archiwizacji wynoszący co najmniej 10 lat ma zastosowanie do dokumentów fiskalnych związanych z zakupem i sprzedażą). Dowody dostawy lub ważenia wykorzystywane jako podstawa do sporządzania bilansów masy kontrolowanych corocznie przez audytora muszą być przechowywane w celu udokumentowania zgodności z wymaganiami systemu SURE-EU co najmniej do następnego audytu bilansu masy.

Wszystkie partie materiałów lub usługi dla innych podmiotów gospodarczych muszą być określone w umowie i muszą im towarzyszyć odpowiednie dokumenty potwierdzające. Przepływ towarów lub świadczonych usług musi być odpowiednio udokumentowany.

Wszystkie podmioty gospodarcze w systemie SURE-UE muszą niezwłocznie zgłaszać wszelkie niespójności w dokumentacji wcześniejszego interfejsu do SURE i zakontraktowanej jednostki certyfikującej. Ponadto istnieje ogólny wymóg dostarczania danych do SURE na żądanie (np. jeżeli jest to konieczne do weryfikacji ciągłej identyfikowalności zrównoważonej biomasy i paliw z biomasy).

Podczas przesyłania poufnych danych przedsiębiorstwa należy przedstawić dowód, że dane te są traktowane jako poufne.

4.3 System zarządzania i struktura operacyjna

Podmioty gospodarcze muszą wiarygodnie wykazać w systemie SURE-EU, że są w stanie rzetelnie i weryfikowalnie wdrożyć wymagania systemu dotyczące identyfikowalności biomasy, bilansowania masy (zob. dokument SURE "Wytyczne techniczne dotyczące bilansowania masy"), obliczania emisji gazów cieplarnianych (zob. dokument SURE "Wytyczne

techniczne dotyczące obliczania emisji gazów cieplarnianych") oraz inne wymagania opisane w niniejszym dokumencie.

Obejmuje to *dokumentację odpowiednich procedur* i przepływów procesów w przedsiębiorstwie, takich jak wewnętrzne przepływy materiałów lub etapy przetwarzania, *opis struktury organizacyjnej* przedsiębiorstwa/operacji, w tym nazwiska pracowników odpowiedzialnych za zgodność z wymaganiami SURE oraz *środki mające na celu zapewnienie zgodności z wymaganiami systemu SURE-EU* i ograniczenie ryzyka potencjalnej niezgodności z wymaganiami systemu SURE-UE.

4.3.1 Dowód struktury organizacyjnej zgodnej z systemem

Następujące dokumenty mogą być przedstawione jako dowód struktury organizacyjnej i operacyjnej zgodnej z systemem (niewyczerpująca lista przykładów):

- ✓ pisemny dokument identyfikujący pracownika odpowiedzialnego za zgodność z systemem, oraz
- ✓ schemat organizacyjny, który wymienia i identyfikuje pracowników odpowiedzialnych za certyfikację zrównoważonego rozwoju dla wszystkich etapów procesu w przedsiębiorstwie i pokazuje odpowiednie poziomy hierarchii wraz z powiązaniem uprawnień do kierowania, w połączeniu z
- ✓ kompleksowym opisem procesu działalności podmiotu gospodarczego wraz ze szczegółowymi instrukcjami proceduralnymi lub operacyjnymi dla poszczególnych etapów procesu, jasno wskazującym zadania i obowiązki odpowiedzialnych pracowników

Instrukcje pracy mogą być wykorzystywane do udokumentowania, że pracownicy przedsiębiorstwa są świadomi swoich zadań, obowiązków i odpowiedzialności. Co więcej, powinny one być już częścią umów o pracę, a weryfikowalne instrukcje powinny zapewnić ich prawidłowe wdrożenie. Odpowiednie znaki lub informacje w przedsiębiorstwie mogą stanowić uzupełnienie podjętych środków.

Istniejące umowy ze stronami trzecimi, takimi jak podwykonawcy, dostawcy usług lub pośrednicy, muszą zostać przedstawione podczas kontroli przedsiębiorstwa. Muszą one wykazać, że przekazywane są wszystkie istotne informacje w celu spełnienia wymagań systemu SURE-EU. Należy przy tym pamiętać, że zakłady prowadzone na podstawie umów agencyjnych na rzecz właściciela zakładu, co jest powszechnym modelem zarządzania w obszarze bioenergii, są uznawane za "umowy ze stronami trzecimi" do celów kontroli. Umowy agencyjne muszą określać wszystkie prawa i obowiązki w celu zapewnienia zgodności z

wymaganiami systemu SURE-UE oraz muszą określać wszystkie istotne przepływy informacji i uprawnienia decyzyjne.

4.3.2 Dowód systemu zarządzania jakością/ryzykiem zgodnego z systemem SURE-EU

W ramach systemu zarządzania jakością operacje są zobowiązane do proaktywnego identyfikowania niepożądanych zdarzeń, które mogą skutkować niezgodnością z wymaganiami systemu SURE-EU oraz do podejmowania środków zapobiegawczych.

Na poziomie pierwszego punktu gromadzenia obejmuje to dowody podjętych środków i procedur w celu zminimalizowania ryzyka odbioru nielegalnie pozyskanego drewna oraz ograniczenia ryzyka niezgodności z wymaganiami systemu dotyczącymi należytej staranności określonymi w art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010.

Jednym z możliwych sposobów radzenia sobie z niezgodnościami jest ewidencjonowanie i dokumentowanie w operacji wszystkich potencjalnych incydentów, które mogą prowadzić do niezgodności, przeprowadzanych w ramach predykcyjnej analizy podatności, w połączeniu z instrukcjami proceduralnymi i środkami, które, jeżeli incydenty wystąpią, wchodzi w życie, tak aby zgodność systemu została natychmiast przywrócona.

Dokumentacja ta obejmuje:

- ✓ prawidłowe udokumentowanie niezgodności (kto ją zgłosił, co się stało, kiedy i gdzie)
- ✓ pełne informacje o osobie odpowiedzialnej
- ✓ które środki naprawcze zostały zdefiniowane
- ✓ którym pracownikom przydzielono odpowiedzialność za te środki naprawcze
- ✓ informacje zwrotne na temat skuteczności środków naprawczych
- ✓ kto i kiedy zastosował i zatwierdził środki naprawcze

W oparciu o analizę podatności na zagrożenia należy również zdefiniować środki zapobiegawcze, które pomogą złagodzić potencjalne negatywne skutki, które mogą prowadzić do niespełnienia wymogu prawnego lub wymogu zrównoważonego rozwoju. Pracownicy przedsiębiorstwa muszą zostać poinformowani o środkach zapobiegawczych, na przykład w formie regularnych instrukcji i znaków umieszczonych w odpowiednich miejscach na terenie przedsiębiorstwa.

4.3.3 Definiowanie obiektu logistycznego w systemie SURE-EU

Obiekty logistyczne są zdefiniowane w systemie SURE-EU jako miejsca, w których

- ✓ biomasa jest dostarczana tylko do transportu,
- ✓ krótkoterminowe przechowywanie w celu przeładunku nie przekracza zazwyczaj 24 godzin,
- ✓ żadne towary przychodzące i wychodzące nie są dokumentowane,
- ✓ żadna przychodząca biomasa nie jest ważona,
- ✓ pojemniki i sam produkt nie są zmieniane/mieszane (lub napełniane do nowych pojemników) i/lub
- ✓ dostarczona biomasa nie jest przetwarzana/obrabiana.

Obiekty logistyczne spełniające powyższe kryteria nie podlegają (wrywkowym) kontrolom ani certyfikacji.

Jednostka certyfikująca musi zostać powiadomiona o wykorzystaniu obiektów logistycznych do przeładunku zrównoważonej biomasy zgodnie ze zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001. Jednostka certyfikująca weryfikuje zgodność z powyższymi wymaganiami na miejscu przy najbliższej okazji i odnotowuje to w raporcie z audytu. Dalsze korzystanie z obiektu logistycznego musi być weryfikowane przez jednostkę certyfikującą podczas każdego kolejnego audytu (np. poprzez dostarczenie dokumentów transportowych z lub do obiektu logistycznego). W razie wątpliwości jednostka certyfikująca jest upoważniona do przeprowadzenia kontroli obiektów logistycznych w dowolnym momencie.

4.4 Kwalifikacje pracowników

Wszystkie interfejsy muszą być obsługiwane przez wykwalifikowany (specjalistyczny) personel. Odpowiedzialni pracownicy muszą zostać zidentyfikowani i wyznaczeni na *kluczowe stanowiska* w przedsiębiorstwie/operacji, które są niezbędne do zapewnienia zgodności z wymaganiami SURE.

Kluczowe stanowiska obejmują m.in:

- ✓ biomasa przychodząca (sprawdzenie rodzaju, ilości i właściwości biomasy, potwierdzenie danych itp.)
- ✓ wewnętrzne etapy przetwarzania (bilansowanie masy i przepływy materiałów, współczynniki konwersji, przydział właściwości zrównoważonego rozwoju itp.)

- ✓ biomasa wychodząca (bilansowanie masy i przepływy materiałowe, magazynowanie, sprzedaż, dostawa zrównoważonej biomasy itp.)
- ✓ obliczanie i rozliczanie emisji gazów cieplarnianych (metodologia obliczania emisji gazów cieplarnianych w UE, gromadzenie danych, gromadzenie informacji itp.), jeżeli jest to wymagane
- ✓ zarządzanie zrównoważonym rozwojem (osoba kontaktowa dla organów certyfikujących, wydawanie odpowiednich dokumentów i certyfikatów itp.)

Wiedza ekspercka oznacza co najmniej znajomość wymagań zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001 i opisanych w niej obowiązków dotyczących identyfikowalności biomasy, bilansowania masy, obliczania i rozliczania emisji gazów cieplarnianych (jeżeli ma to zastosowanie) oraz innych metod i procesów, a także regionalnych przepisów dotyczących postępowania z przedmiotową biomasą oraz ich wdrażania i stosowania w operacjach. Obejmuje to na przykład znajomość przepisów dotyczących odpadów lub zezwoleń, przepisów dotyczących emisji lub innych odpowiednich przepisów lub regulacji.²

Oprócz odpowiedniego kursu lub szkolenia, dowód wiedzy specjalistycznej można również przedstawić w ramach wstępnego planu szkoleniowego lub poprzez pomyślne uczestnictwo w odpowiednim kursie / programie szkoleniowym.

Podmiot gospodarczy zapewnia, że wszyscy pracownicy, którym powierzono kluczowe zadania w przedsiębiorstwie, przeszli odpowiednie *szkolenie* i/lub instruktaż oraz prowadzi dokumentację dotyczącą przeprowadzonych szkoleń i instruktażu.

4.5 Rozliczanie gazów cieplarnianych

Podmioty gospodarcze, które otrzymują/zbierają, handlują/dystrybuują lub przetwarzają paliwa z biomasy lub wykorzystują je do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła (chłodzenia), są zobowiązane w ramach systemu SURE-EU do dostarczania szczegółowych informacji na temat emisji gazów cieplarnianych generowanych w ramach danej operacji oraz do przekazywania danych do późniejszego interfejsu, pod warunkiem że rozliczanie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z wymaganiami zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001 jest obowiązkowe dla zakładu konwersji wykorzystującego biomasę lub jest prowadzone dobrowolnie.

Obliczenia całkowitej emisji gazów cieplarnianych i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynikające z wykorzystania paliw z biomasy muszą być wykonywane zgodnie z przepisami europejskimi.³ Wymienione tutaj przepisy dotyczące paliw z biomasy mają również zastosowanie do paliw z biomasy.

Szczegółowe specyfikacje dotyczące określania emisji gazów cieplarnianych i obliczania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych można znaleźć w dokumencie "Wytyczne techniczne dotyczące obliczania emisji gazów cieplarnianych" systemu SURE-EU.

4.6 Odpowiedzialność społeczna

Uczestnicy systemu SURE-EU przyjmują odpowiedzialność społeczną i zobowiązują się do przestrzegania co najmniej podstawowych standardów pracy Międzynarodowej Organizacji Pracy (ILO⁴), opartych na jej podstawowych zasadach:

- ✓ Wolność zrzeszania się i rokowań zbiorowych
- ✓ Eliminacja pracy przymusowej
- ✓ Zniesienie pracy dzieci
- ✓ Eliminacja dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i pracy

które z kolei znajdują odzwierciedlenie w ośmiu konwencjach i zostały ratyfikowane przez 139 państw⁵:

- ✓ ***Konwencja nr 87 dotycząca wolności związkowej i ochrony praw związkowych z 1948 r.***

Konwencja nr 87 dotycząca wolności związkowej i ochrony praw związkowych z 1948 r. gwarantuje pracownikom i pracodawcom prawo do tworzenia związków bez uprzedniego zezwolenia. Organizacje te muszą mieć prawo do opracowywania swoich konstytucji i zasad, wybierania swoich przedstawicieli w pełnej wolności, organizowania swojej administracji i działalności oraz formułowania swoich programów.

- ✓ ***Konwencja nr 98 dotycząca stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych z 1949 r.***

Konwencję nr 87 uzupełnia Konwencja nr 98 dotycząca stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych z 1949 r. Wzywa ona do odpowiedniej ochrony pracowników przed wszelką dyskryminacją sprzeczną z wolnością zrzeszania się w odniesieniu do ich zatrudnienia. Obejmuje to w szczególności działania mające na celu uzależnienie zatrudnienia pracownika od warunku, że nie wstąpi on do związku zawodowego lub powodujące zwolnienie pracownika z powodu członkostwa w związku zawodowym lub z powodu udziału w działalności związkowej. Należy wspierać możliwość zawierania układów zbiorowych pracy między pracodawcami lub organizacjami pracodawców a organizacjami pracowników w celu regulowania wynagrodzeń i warunków pracy.

✓ **Konwencja nr 29 dotycząca pracy przymusowej z 1930 r.**

Konwencja nr 29 dotycząca pracy przymusowej wzywa do jak najszybszego wyeliminowania pracy przymusowej i obowiązkowej, przy czym praca przymusowa i obowiązkowa na rzecz osób prywatnych jest całkowicie zabroniona, zwłaszcza w odniesieniu do produktów, którymi osoby te handlują. Jeżeli pracy przymusowej lub obowiązkowej nie można wyeliminować natychmiast, podlega ona pewnym warunkom i musi być wynagradzana według obowiązujących stawek.

✓ **Konwencja nr 105 dotycząca zniesienia pracy przymusowej z 1957 r.**

Konwencja nr 105 dotycząca zniesienia pracy przymusowej dodaje, że praca przymusowa lub obowiązkowa nie może być wykorzystywana jako środek przymusu politycznego lub edukacji ani jako kara za poglądy ideologicznie sprzeczne z ustalonym systemem, jako metoda mobilizacji i wykorzystania siły roboczej do celów rozwoju gospodarczego, jako środek dyscypliny pracy, jako kara za udział w strajkach lub jako środek dyskryminacji rasowej, społecznej, narodowej lub religijnej.

✓ **Konwencja nr 100 dotycząca jednakowego wynagrodzenia dla pracujących mężczyzn i kobiet za pracę jednakowej wartości z 1951 r.**

Konwencja 100 ma na celu promowanie i, w miarę możliwości, zapewnienie równego wynagrodzenia dla mężczyzn i kobiet za pracę o równej wartości.

✓ **Konwencja nr 111 dotycząca dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu z 1958 r.**

Zgodnie z Konwencją nr 111 należy wyeliminować wszelkie formy dyskryminacji. Dyskryminacja oznacza wszelkie rozróżnienie, wykluczenie lub uprzywilejowanie ze względu na rasę, kolor skóry, płeć, religię, poglądy polityczne, przynależność narodową lub pochodzenie społeczne. Obejmuje ona również wszelkie inne rozróżnienia, wykluczenia lub preferencje, które skutkują zniweczeniem lub naruszeniem równości szans lub traktowania w zakresie zatrudnienia lub wykonywania zawodu.

✓ **Konwencja nr 138 dotycząca najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia z 1973 r.**

Konwencja nr 138 dotycząca minimalnego wieku ma na celu zapewnienie skutecznego zniesienia pracy dzieci i stopniowe podnoszenie minimalnego wieku dopuszczenia do zatrudnienia lub pracy do poziomu zgodnego z najpełniejszym rozwojem fizycznym i umysłowym młodych ludzi. Minimalny wiek dla krajów słabiej rozwiniętych wynosi 14 lat, w pozostałych przypadkach 15 lat, a 18 lat dla zawodów, które mogą zagrażać zdrowiu, bezpieczeństwu lub moralności młodych ludzi. Dozwolone są znaczne odstępstwa od tych zasad, po pierwsze dla krajów słabiej rozwiniętych, po drugie dla osób w wieku 14 lat lub starszych w celach szkoleniowych i wreszcie dla osób w wieku od 13 do 15 lat, które wykonują lekką pracę, która

prawdopodobnie nie będzie szkodliwa dla ich zdrowia lub rozwoju, ani nie zaszkodzi ich uczęszczaniu do szkoły, uczestnictwu w orientacji zawodowej lub programach szkoleniowych.

✓ ***Konwencja nr 182 dotycząca zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci z 1999 r.***

Najnowszy podstawowy standard pracy MOP dotyczący pracy dzieci uzupełnia Konwencję nr 138 i obejmuje wszystkie osoby poniżej 18 roku życia. Państwa ratyfikujące Konwencję zapewnią, że wszelkie formy niewolnictwa i praktyki podobne do niewolnictwa (takie jak sprzedaż i handel dziećmi, niewola za długi i poddaństwo oraz praca przymusowa lub obowiązkowa), wykorzystywanie, pozyskiwanie lub oferowanie dzieci do prostytucji, produkcji pornografii lub nielegalnej działalności, w szczególności do handlu narkotykami, a także praca, która ze względu na swój charakter lub okoliczności, w których jest wykonywana, może szkodzić zdrowiu, bezpieczeństwu lub moralności dzieci, są zakazane i wyeliminowane.

Wymagania dotyczące odpowiedzialności społecznej uczestnika systemu można uznać za spełnione, jeżeli kraj, w którym podmiot gospodarczy prowadzi działalność, ratyfikował podstawowe standardy pracy MOP nr 29, 87, 98, 100, 105, 111, 138 i 182. Zestawienie państw, które ratyfikowały podstawowe standardy pracy MOP jest dostępny na stronie internetowej MOP⁶. Lista ta jest regularnie aktualizowana.

5 Wymagania dotyczące poszczególnych etapów dla zakładów konwersji wytwarzających energię elektryczną lub ciepło z paliw z biomasy

Zakłady konwersji do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z paliw z biomasy to wszystkie obiekty, które wykorzystują paliwa z biomasy (takie jak paliwo drzewne, słoma, biogaz itp., ale także te, które pochłaniają tymczasowo zmagazynowaną energię) i przekształcają je w energię elektryczną i/lub ciepło.

W systemie SURE-UE "instalacja" jest definiowana jako całość wszystkich funkcjonalnie powiązanych obiektów technicznych i strukturalnych służących do wytwarzania energii elektrycznej i/lub ciepła. Oznacza to, że wszystkie urządzenia zainstalowane w (bezpośredniej) fizycznej bliskości ze sobą, takie jak elektrociepłownie połączone z tym samym fermentatorem lub kilka systemów kotłów wykorzystujących tę samą turbinę parową, tworzą jedną jednostkę. Inwestycje w rozbudowę, takie jak podłączenie dodatkowej elektrociepłowni do istniejącej

biogazowni, są również uważane za pojedynczą instalację, a nie za drugą, nowo uruchomioną instalację.

W systemie SURE-EU, data w której instalacja zostaje uruchomiona, musi zostać sprawdzona i zatwierdzona. Instalację uznaje się za działającą, jeżeli wytwarza energię elektryczną i/lub ciepło po raz pierwszy po ustaleniu, że jest technicznie gotowa do działania. Data uruchomienia instalacji nie ulega zmianie, jeżeli generator lub inne części techniczne lub konstrukcyjne zostały wymienione po pierwszym uruchomieniu w ramach inwestycji odtworzeniowej lub racjonalizatorskiej.

Uznaje się, że inwestycja odtworzeniowa istnieje, jeżeli instalacje lub części instalacji są wymieniane ze względu na zużycie lub postęp technologiczny.

Jeżeli ze względów ekonomicznych istniejąca instalacja, która nie osiągnęła końca swojego technicznego okresu użytkowania, zostanie zastąpiona nową instalacją, uznaje się, że dokonano inwestycji racjonalizatorskiej, jeżeli jednocześnie nie zwiększono zdolności produkcyjnej instalacji. Jeżeli jednak inwestycja zwiększa zdolność produkcyjną instalacji (moc nominalną instalacji) i jeżeli zainwestowane koszty przekroczyły co najmniej 50% hipotetycznych nowych kosztów produkcji całej instalacji, instalację uznaje się za nowo uruchomioną, gdy zaczyna ona wytwarzać energię elektryczną lub ciepło po raz pierwszy po zakończeniu inwestycji.

5.1 Wymagania dotyczące produkcji energii elektrycznej z paliw z biomasy

Energia elektryczna wytwarzana w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej 50 MW lub większej musi być produkowana w zakładach kogeneracji w ramach systemu SURE-EU, chyba że operator instalacji może obiektywnie i przejrzystie udokumentować, że ocena potencjału kogeneracji została przeprowadzona zgodnie z art. 14 dyrektywy (UE) 2012/27 (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmieniająca dyrektywy (UE) 2009/125 i (UE) 2010/30 oraz uchylająca dyrektywy (UE) 2004/8 i (UE) 2006/32⁷⁾ pokazuje, że nie ma opłacalnego sposobu wykorzystania technologii wysokosprawnej kogeneracji. Analiza kosztów i korzyści może być częścią oceny oddziaływania na środowisko.

Jeżeli ocena nie wykaże potencjału, w którym korzyści przewyższają koszty, instalacje mogą zostać zwolnione z wymogu produkcji ciepła i energii elektrycznej. Energia elektryczna dostarczana do sieci i dostarczane ciepło mogą być wykorzystane jako dowód działania kogeneracji.

Ponadto instalacje o mocy cieplnej nieprzekraczającej 50 MW są zwolnione z wymogu kogeneracji, chyba że w kraju, w którym wytwarzana jest energia elektryczna, określono inaczej.

Podobnie, instalacje, które są przedmiotem specjalnego komunikatu przekazanego Komisji przez państwo członkowskie na podstawie należycie uzasadnionego zagrożenia dla bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i w przypadku których Komisja UE podjęła decyzję w tym zakresie, są zwolnione z wymogu kogeneracji.

Energia elektryczna wytwarzana w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej wynoszącej 50 MW lub więcej, które zostały uruchomione po raz pierwszy po 25 grudnia 2021 r., musi być wytwarzana przy użyciu technologii wysokosprawnej kogeneracji, chyba że instalacje te są zwolnione z wymogu kogeneracji na podstawie powyższych kryteriów.

Instalacje zwolnione z wymogu kogeneracji energii elektrycznej i które

- ✓ rozpoczęły działalność po 25 grudnia 2021 r., oraz
- ✓ spełniają powyższe wymagania, oraz
- ✓ wytwarzają tylko energię elektryczną

są uznawane w systemie SURE-EU tylko wtedy, gdy spełniają określone minimalne wartości efektywności energetycznej lub wychwytyują i bezpiecznie składują emisje dwutlenku węgla powstające podczas produkcji energii elektrycznej (wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla, CCS).

Jako minimalny poziom efektywności energetycznej

- ✓ w przypadku instalacji o całkowitej nominalnej mocy cieplnej między 50 a 100 MW, wartości efektywności energetycznej powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami ("poziomy efektywności energetycznej powiązane z BAT") określone w decyzji Komisji⁸ (UE) 2017/1442 są wymagane jako podstawa oceny w systemie SURE, oraz
- ✓ w przypadku instalacji o całkowitej nominalnej mocy cieplnej większej niż 100 MW, wydajność elektryczna netto wynosząca co najmniej 36%.

Współspalanie paliw z biomasy i kopalnych źródeł energii w instalacjach do wytwarzania czystej energii elektrycznej jest dozwolone w systemie SURE tylko wtedy, gdy udział zrównoważonej biomasy w produkcji energii wynosi co najmniej 51%, mierzony według niższej wartości kalorycznej paliwa [H_u]. Jako dowód można przedłożyć kompletny dziennik paliwa.

5.2 Wymagania dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych

Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych jest częścią wymagań systemu SURE-EU dla podmiotów gospodarczych, które są do tego zobowiązane na mocy zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001 lub które chcą dobrowolnie przedstawić dowód ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.

Minimalna redukcja gazów cieplarnianych wynosi

- ✓ co najmniej 80 % w przypadku energii elektrycznej, ciepła i chłodu produkowanych z paliw z biomasy, wykorzystywanych w instalacjach oddanych do eksploatacji po dniu 20 listopada 2023 r.;
- ✓ co najmniej 70 % do dnia 31 grudnia 2029 r. i co najmniej 80 % od dnia 1 stycznia 2030 r. w przypadku energii elektrycznej, ciepła i chłodu produkowanych z paliw z biomasy, wykorzystywanych w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej wynoszącej co najmniej 10 MW, oddanych do eksploatacji między dniem 1 stycznia 2021 r. a dniem 20 listopada 2023 r.;
- ✓ co najmniej 70 %, póki instalacje nie osiągną 15 lat eksploatacji, i co najmniej 80 % po przekroczeniu 15 lat eksploatacji w przypadku energii elektrycznej, ciepła i chłodu produkowanych z gazowych paliw z biomasy, wykorzystywanych w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej równej 10 MW lub niższej, oddanych do eksploatacji między dniem 1 stycznia 2021 r. a dniem 20 listopada 2023 r.;
- ✓ co najmniej 80 % po przekroczeniu 15 lat eksploatacji, najwcześniej od dnia 1 stycznia 2026 r., a najpóźniej od dnia 31 grudnia 2029 r. w przypadku energii elektrycznej, ciepła i chłodu produkowanych z paliw z biomasy, wykorzystywanych w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej wynoszącej co najmniej 10 MW, oddanych do eksploatacji przed dniem 1 stycznia 2021 r.;
- ✓ co najmniej 80 % po przekroczeniu 15 lat eksploatacji i najwcześniej od dnia 1 stycznia 2026 r. w przypadku energii elektrycznej, ciepła i chłodu produkowanych z gazowych paliw z biomasy, wykorzystywanych w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej równej 10 MW lub niższej, oddanych do eksploatacji przed dniem 1 stycznia 2021 r.”

o ile przepisy krajowe, w którym eksploatowana jest instalacja, nie określają innych wymagań.

Ostatni interfejs, który przekształca paliwa z biomasy w energię elektryczną i/lub ciepło, udostępnia odpowiednio informacje dotyczące daty uruchomienia, całkowitej mocy cieplnej spalania oraz całkowitego czasu eksploatacji.

Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych to zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych wyrażone jako wartość procentowa wynikająca z wykorzystania paliw z biomasy w porównaniu z paliwami kopalnymi do produkcji energii elektrycznej lub ciepła.⁹ Obliczenia całkowitej emisji gazów cieplarnianych i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynikające z wykorzystania paliw z biomasy muszą być wykonywane zgodnie z przepisami zawartymi w zmienionej dyrektywie (UE) 2018/2001.¹⁰ Wymienione tutaj przepisy dotyczące paliw z biomasy mają również zastosowanie do paliw z biomasy.

Szczegóły dotyczące obliczania i dostarczania dowodów wymaganego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych można znaleźć w dokumencie "Wytyczne techniczne dotyczące obliczania emisji gazów cieplarnianych" systemu SURE-EU.

5.3 Wymagania dotyczące emisji zanieczyszczeń powietrza

Gdy paliwa z biomasy są przetwarzane na energię elektryczną lub ciepło, emisje zanieczyszczeń powietrza, w szczególności tlenków azotu (NO_x), tlenku węgla (CO), dwutlenku siarki (SO₂) i cząstek stałych muszą być minimalizowane przy użyciu najlepszej dostępnej technologii. Wartości graniczne są określone przez odpowiednie przepisy dotyczące emisji w kraju, w którym zakład konwersji jest eksploatowany (np. w Niemczech zgodnie z 44. rozporządzeniem w sprawie wykonania federalnej ustawy o kontroli emisji), ale co najmniej

- ✓ dla instalacji o nominalnej mocy cieplnej od 1 do 50 MW, wartości dopuszczalne określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania¹¹ oraz
- ✓ w przypadku instalacji o nominalnej mocy cieplnej powyżej 50 MW, wartości dopuszczalne określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2010/75 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych.¹²

Zgodność z obowiązującymi wymaganiami dotyczącymi pomiarów i sprawozdawczości operatora instalacji musi zostać zweryfikowana w systemie SURE-EU podczas kontroli. W tym celu operator instalacji jest zobowiązany do ewidencjonowania, dokumentowania i przedstawiania wyników pomiarów i monitorowania w taki sposób, aby można było ocenić zgodność z dopuszczalnymi wartościami emisji i wymaganiami kontroli.

Jeżeli w celu zapewnienia zgodności z dopuszczalnymi wartościami emisji stosowane są urządzenia do wtórnej redukcji emisji, operator instalacji musi prowadzić dokumentację

skutecznej ciągłej pracy urządzeń do wtórnej redukcji emisji oraz wszelkich przypadków wadliwego działania lub awarii tych urządzeń. Jeżeli dopuszczalne wartości emisji nie są przestrzegane, operator instalacji musi w przejrzysty sposób przedstawić środki podjęte w celu jak najszybszego przywrócenia zgodności z wymaganiami.

5.4 Wymagania dotyczące prawidłowego działania instalacji

W systemie SURE-EU zezwolenie na użytkowanie lub świadectwo rejestracji jest weryfikowane przez właściwy organ kraju, w którym instalacja jest eksploatowana. W tym celu należy przedłożyć audytorowi najbardziej aktualne dokumenty i powiązane informacje, takie jak formularze wniosków i decyzje zatwierdzające.

Podczas audytu należy również sprawdzić, czy stosowane paliwa z biomasy zostały uzgodnione lub zatwierdzone przez właściwy organ – jeżeli jest to wymagane – lub należy zweryfikować, czy stosowanie paliw z biomasy jest zgodne z zezwoleniem na użytkowanie instalacji. W tym celu operator instalacji musi dostarczyć audytorowi szczegółową ewidencję wykorzystywanych paliw z biomasy, który wyraźnie pokazuje rodzaj i klasyfikację paliw z biomasy oraz umożliwia sprawdzenie informacji z licencją na eksploatację, jeżeli taka istnieje.

6 Wymagania dotyczące dokumentacji

System SURE-EU wymaga od wszystkich podmiotów gospodarczych posiadania systemu zarządzania dokumentami, który może być sprawdzany w ramach kontroli. Właściwa dokumentacja jest obowiązkowa w celu zapewnienia zgodności z wymaganiami prawnymi dotyczącymi zrównoważonej produkcji energii elektrycznej i ciepła ze stałych lub gazowych paliw z biomasy.

Dokumentacja musi również zawierać wszystkie cechy dotyczące zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych oraz inne informacje opisujące surowce lub paliwo wraz z danymi transakcyjnymi opisanymi w dokumencie SURE "Wytyczne techniczne dotyczące bilansowania masy", które są przekazywane od podmiotu gospodarczego do podmiotu gospodarczego w łańcuchu dostaw. Informacje zawarte w tej dokumentacji obejmują dane, które mają być przekazywane w całym łańcuchu dostaw, a także dane specyficzne dla poszczególnych transakcji w celu zapewnienia identyfikowalności partii materiałów. Zostało to również opisane w dokumencie SURE "Wytyczne techniczne dotyczące bilansowania masy". Informacje przekazywane w ramach łańcucha dostaw muszą być zawarte w dokumentacji towarzyszącej fizycznym dostawom surowców lub paliw.

Identyfikowalność biomasy jest zapewniona przez system bilansu masy. System musi być stosowany w taki sposób, aby ilość biomasy wyprodukowanej w sposób zrównoważony była określona dla każdej fazy. W przypadku, gdy (zdezagregowane) wartości domyślne są wykorzystywane do wykazania minimalnego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, odległości transportowe między podmiotami gospodarczymi muszą zostać przekazane i udokumentowane. Ewidencje muszą zapewniać, że zawsze istnieje przejrzyste powiązanie między biomasą a dokumentacją.

Wszystkie dokumenty w systemie zarządzania dokumentami powinny być przechowywane przez co najmniej 5 lat lub dłużej, jeżeli wymaga tego odpowiedni organ krajowy.

6.1 Wymagania dotyczące dokumentacji dla pierwszych punktów gromadzenia/punktów zbiórki

Pierwsze punkty gromadzenia i podmioty zbierające/punkty zbiórki muszą udokumentować, że zobowiązały się do spełnienia wymagań systemu SURE-EU podczas obsługi (np. przechowywania, przetwarzania, mieszania) biomasy objętej zakresem zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001.

Dowodem może być na przykład certyfikat (ważny przez 12 miesięcy) lub umowa uczestnictwa w systemie SURE.

Pierwsze punkty gromadzenia/podmioty zbierające muszą również zapewnić, że wszystkie operacje bezpośrednio lub pośrednio zaangażowane w produkcję lub dostawę biomasy, które same nie są interfejsami, przynajmniej zobowiązały się do spełnienia wymagań systemu SURE-EU w zakresie produkcji biomasy lub gromadzenia odpadów i pozostałości z biomasy i faktycznie spełniły te wymagania. Dowód może być dostarczony do pierwszego punktu gromadzenia/podmiotów zbierających w formie oświadczeń własnych wypełnionych i podpisanych przez dostawców biomasy. W razie wątpliwości, w tym celu można również wykorzystać dokumenty umowne między producentem/producentem odpadów i pozostałości a pierwszym podmiotem zbierającym/punktem zbiórki.

Podmioty zbierające/punkty zbiórki muszą również udokumentować, że deklaracja odpadów biomasy wychodzącej jest identyczna z deklaracją odpadów biomasy przychodzącej.

Podmiot zbierający/punkt zbiórki nie potrzebuje oświadczenia własnego dla odpadów i pozostałości z biomasy pochodzących z prywatnych gospodarstw domowych. Odpady i pozostałości z prywatnych gospodarstw domowych mogą nadal wchodzić w zakres certyfikacji zgodnie ze zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001.

Punkt zbiórki musi prowadzić ewidencję ilości odpadów i pozostałości z biomasy zebranych z prywatnych gospodarstw domowych. Ewidencja ta musi wyraźnie wskazywać, jakie ilości zostały zebrane w określonym okresie zbiórki. Okres gromadzenia może być określony przez punkt zbiórki do maksymalnie 1 miesiąca – należy to odpowiednio udokumentować. Ewidencja musi być prowadzona w taki sposób, aby dokumentacja jasno określała ilości odpadów i pozostałości z biomasy zebranych w tym samym okresie przez producentów odpadów i pozostałości.

6.1.1 Wymagania dotyczące biomasy przychodzącej

Pierwsze punkty gromadzenia i punkty zbiórki muszą dokumentować następujące informacje w swoich ewidencjach *biomasy przychodzącej*:

- 1) *Liczba i nazwa wszystkich operacji*, które po raz pierwszy dostarczają biomasę rolniczą lub leśną (w przypadku pierwszych punktów gromadzenia) lub odpady i pozostałości z biomasy (w przypadku punktów zbiórki) do łańcucha dostaw. Należy przechowywać listę, która jest dostarczana jednostce certyfikującej odpowiedzialnej za przeprowadzenie kontroli próbek.
- 2) W przypadku każdej partii zrównoważonej biomasy producenci biomasy rolnej lub leśnej lub podmioty zbierające/producenci odpadów i pozostałości z biomasy muszą potwierdzić, że *spełniają wymagania* określone w art. 29 zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001, korzystając z odpowiedniego formularza oświadczenia własnego dla *systemu SURE-EU*. Zgodność z wymaganiami jest sprawdzana podczas kontroli próbek przez odpowiedzialną jednostkę certyfikującą pierwszego punktu gromadzenia lub punktu zbiórki.

Alternatywnie, dowodem może być ważny uznany przez SURE certyfikat od producentów biomasy rolnej lub leśnej lub producentów/podmiotów zbierających biomasę z odpadów i pozostałości. W takim przypadku *kopia certyfikatu*, który był ważny w momencie otrzymania biomasy, musi być czytelna i udokumentowana dla każdej zewidencjonowanej ilości zrównoważonej biomasy.

Dokumenty umowne mogą być również wykorzystane jako dowód, pod warunkiem, że zawierają informacje identyczne z oświadczeniami własnymi systemu SURE-EU.

- 3) W przypadku każdej partii zrównoważonej biomasy należy wskazać *kraj pochodzenia* biomasy, a w przypadku biomasy rolnej i leśnej – lokalizację uprawy jako wielokąt we współrzędnych geograficznych o rozdzielczości 20 metrów dla każdego pojedynczego punktu (nie jest to konieczne, jeżeli producent potwierdzi w oświadczeniu własnym, że posiada odpowiedni dowód lokalizacji uprawy).

- 4) Producenci niecertyfikowani muszą wskazać, czy ich działalność podlega kontrolom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 (*Warunkowość WPR (wcześniej zasada wzajemnej zgodności)*) w przypadku biomasy rolniczej lub *ocenie ryzyka* uznanej przez system SURE-UE w przypadku biomasy leśnej.
- 5) W przypadku każdej zewidencjonowanej ilości zrównoważonej biomasy muszą być dostępne *dokumenty dostawy*, na przykład w postaci dowodów dostawy lub kwitów wagowych, oraz jasne i jednoznaczne *oznakowanie*, na przykład unikalny numer identyfikacyjny.
- 6) Każda partia biomasy zgodnej z systemem musi zawierać jasne informacje na temat *rodzaju* całej dostarczonej biomasy oraz jej prawidłowego *oznaczenia* lub *kodu* (odpad lub pozostałość).
- 7) W przypadku każdej partii biomasy zgodnej z systemem należy zapisać *datę* otrzymania biomasy i ilość dostarczonej zrównoważonej biomasy; w tonach [t] dla biomasy stałej, w metrach sześciennych [m³] dla biomasy gazowej.
- 8) W zakresie, w jakim należy przedstawić dowód ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, dostawa zrównoważonej biomasy musi, w przypadku biomasy rolniczej lub leśnej, zawierać informacje na temat *emisji gazów cieplarnianych* na wcześniejszych etapach łańcucha. Emisje dla surowców lub produktów pośrednich można podać jako wartość bezwzględną w gramach ekwiwalentu dwutlenku węgla na kilogram suchej masy [gCO₂eq/kg_{atro}] w przypadku indywidualnych obliczeń lub w formie oświadczenia o treści "zdezagregowana wartość domyślna dla produkcji energii elektrycznej lub ciepła" (lub podobnego).

Aby móc stosować zdezagregowane wartości standardowe, producent biomasy musi złożyć odpowiednie oświadczenie w oświadczeniu własnym oraz, w stosownych przypadkach, informacje na temat rzeczywistej *odległości* transportu biomasy w kilometrach [km] dla biomasy przychodzącej do pierwszego punktu gromadzenia lub punktu zbiórki, jeżeli jest to wymagane do określenia klas wartości domyślnych zależnych od odległości w załączniku VI do zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001.

Jeżeli w oświadczeniu własnym nie zawarto stwierdzenia o stosowaniu (zdezagregowanych) wartości domyślnych, emisje gazów cieplarnianych muszą być obliczane indywidualnie.

Należy zauważyć, że *tylko rzeczywiste* wartości emisji gazów cieplarnianych w całym łańcuchu dostaw muszą być ewidencjonowane/przekazywane w odpowiednich jednostkach (tj. sucha masa dla surowców i produktów pośrednich, dotyczy to również biogazu/biometanu). Ponadto należy podać rzeczywiste wartości dla każdego konkretnego elementu (jeżeli ma to zastosowanie). Jeżeli

stosowane są (zdezagregowane) wartości domyślne, należy wskazać "zastosowaną (zdezagregowaną) wartość domyślną" lub użyć podobnego sformułowania.

Emisje gazów cieplarnianych pochodzące z produkcji odpadów i pozostałości są ustawione na zero na poziomie punktów zbiórki.

- 9) W przypadku każdej partii biomasy zgodnej z systemem należy przedstawić i udokumentować, że istnieje standardowy *stosunek umowny* między operacją dostarczającą biomasę a pierwszym punktem gromadzenia lub punktem zbiórki, na przykład w formie umowy zakupu lub umowy utylizacji. Ten wymóg dokumentacyjny obejmuje również umowy ze stronami trzecimi, które zostały zakontraktowane do obsługi zrównoważonej biomasy (np. podwykonawcy, brokerzy, operatorzy magazynów).
- 10) W przypadku każdej partii biomasy zgodnej z systemem, *imię i nazwisko osoby*, która przyjęła ilość zrównoważonej biomasy oraz *oświadczenie potwierdzające* odpowiedzialnego pracownika, który zweryfikował dokładność przekazanych i udokumentowanych danych z wcześniejszej operacji lub miejsca operacyjnego, gdy zrównoważona biomasa została przyjęta do danej operacji, muszą być wyraźnie czytelne i udokumentowane.

W przypadku każdej partii biomasy lub biopaliwa zgodnego z systemem, dla której udzielono wsparcia, należy podać informacje o rodzaju systemu wsparcia.

6.1.2 Wymagania dotyczące procesów wewnętrznych

Pierwsze punkty gromadzenia i podmioty zbierające/punkty zbiórki muszą prowadzić następujące ewidencje w odniesieniu do *procesów wewnętrznych*:

- 1) Cała zrównoważona biomasa w procesach wewnętrznych musi mieć jasne i jednoznaczne *oznakowanie*, na przykład unikalny numer identyfikacyjny, umożliwiający przypisanie go do konkretnej partii biomasy przychodzącej zgodnej z systemem w dowolnym momencie.
- 2) *Ilość* zrównoważonej biomasy w procesach wewnętrznych musi być prawidłowo ewidencjonowana (w tonach [t] dla biomasy stałej, w metrach sześciennych [m³] dla biomasy gazowej).
- 3) Rodzaj, oznaczenie lub kod oraz kraj pochodzenia biomasy muszą być wskazane w dokumentacji.
- 4) Rodzaj procesu wewnętrznego musi być opisany w sposób jasny, zrozumiały i przejrzysty.

- 5) Należy określić wszelkie *współczynniki konwersji* w ramach procesu wewnętrznego, tj.
 - w przypadku *surowców lub produktów pośrednich*, *współczynnik surowca* [kg/kg] związany z zawartością suchej masy i *współczynnik przydziału* dla produktu pośredniego
 - w przypadku *paliw stałych lub gazowych z biomasy*, *współczynnik surowca* dla biopaliwa [MJ/MJ] oraz *współczynnik przydziału* dla paliw stałych lub gazowych z biomasy
- 6) Pełny bilans masy zgodnie ze zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001 musi być również dostępny przez cały czas dla procesów wewnętrznych.
- 7) Jeżeli emisje gazów cieplarnianych generowane przez proces wewnętrzny są obliczane indywidualnie, emisje dla surowców i produktów pośrednich muszą być określone jako wartość bezwzględna w gramach ekwiwalentu dwutlenku węgla na kilogram suchej masy [gCO₂eq/kg_{atro}] dla każdego konkretnego elementu metodyki obliczania gazów cieplarnianych zgodnie ze zmienioną dyrektywą UE 2018/2018/WE, jeżeli ma to zastosowanie.

Specyfikacje dotyczące określania emisji gazów cieplarnianych zostały określone w dokumencie SURE "Wytyczne techniczne dotyczące obliczania emisji gazów cieplarnianych".
- 8) *Nazwisko osoby* , która zweryfikowała dokładność informacji o procesie wewnętrznym oraz zewidencjonowanych i udokumentowanych atrybutach bilansu masy, musi być wyraźnie czytelne i udokumentowane.

6.1.3 Wymagania dotyczące sprzedaży/biomasy wychodzącej

Zgodnie ze zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001, pierwsze punkty gromadzenia i punkty zbiórki są zobowiązane, w przypadku dostarczania zrównoważonej biomasy, do przedstawienia danych niezbędnych do dokumentacji w późniejszych operacjach lub w miejscu operacyjnym późniejszego interfejsu oraz do niezwłocznego zgłaszania niespójności w dokumentacji do systemu SURE-EU i zakontraktowanej jednostki certyfikującej.

W przypadku sprzedaży lub *wychodzących* partii biomasy wyprodukowanej w sposób zrównoważony, następujące dane muszą zostać przekazane do kolejnego interfejsu przez pierwszy punkt gromadzenia lub punkt zbiórki:

- 1) W przypadku każdej wychodzącej ilości zrównoważonej biomasy należy podać ważny *numer certyfikatu* i nazwę powiązanego *systemu (dobrowolnego)* (w tym przypadku: SURE) musi zostać podana.

- 2) Partia biomasy wyprodukowanej w sposób zrównoważony musi zawierać informacje o rodzaju, oznaczeniu lub kodzie biomasy oraz kraju jej pochodzenia.
- 3) Dokumenty dostawy muszą być dostępne dla każdej wychodzącej ilości biomasy wyprodukowanej w sposób zrównoważony, a każda partia musi mieć jasne i jednoznaczne oznakowanie, na przykład unikalny numer identyfikacyjny.
- 4) W przypadku każdej wychodzącej ilości biomasy zgodnej z systemem należy zapisać datę wysyłki biomasy i ilość dostarczonej zrównoważonej biomasy; w tonach [t] dla biomasy stałej, w metrach sześciennych [m³] dla biomasy gazowej.
- 5) W każdej chwili musi istnieć możliwość przedstawienia prawidłowego bilansu masy zgodnie ze zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001, w tym tworzenia partii dla każdej nowej partii biomasy wynikającej z procesu wewnętrznego.
- 6) W przypadku każdej wychodzącej ilości zrównoważonej biomasy należy w stosownych przypadkach podać informacje na temat emisji gazów cieplarnianych. Informacje te mogą być podane jako wartość bezwzględna w gramach ekwiwalentu dwutlenku węgla na kilogram suchej masy [gCO₂eq/kg_{atro}] w przypadku indywidualnych obliczeń lub jako "zdezagregowana wartość domyślna dla produkcji energii elektrycznej lub ciepła" (lub podobna treść).

Należy zauważyć, że **tylko rzeczywiste** wartości emisji gazów cieplarnianych w całym łańcuchu dostaw muszą być ewidencjonowane/przekazywane w odpowiednich jednostkach (tj. sucha masa dla surowców i produktów pośrednich, dotyczy to również biogazu/biometanu). Ponadto należy podać rzeczywiste wartości dla każdego konkretnego elementu (jeżeli ma to zastosowanie).

Jeżeli stosowane są (zdezagregowane) wartości domyślne, należy wskazać "zastosowaną (zdezagregowaną) wartość domyślną" lub użyć podobnego sformułowania. Ponadto, wszystkie **odległości transportowe** biomasy muszą zostać zsumowane i przekazane do późniejszego interfejsu.

Specyfikacje dotyczące określania emisji gazów cieplarnianych zostały określone w dokumencie SURE "Wytyczne techniczne dotyczące obliczania emisji gazów cieplarnianych".

- 7) Nazwa i adres odbiorcy muszą być czytelne i udokumentowane dla każdej wychodzącej ilości zrównoważonej biomasy.
- 8) W przypadku każdej wychodzącej ilości zrównoważonej biomasy należy przedstawić i udokumentować dowód, że istnieje standardowy stosunek umowny między punktem zbiórki a operacją odbierającą, na przykład w formie umowy zakupu lub umowy utylizacji. Ten wymóg dokumentacyjny obejmuje również

umowy ze stronami trzecimi, które zostały zakontraktowane do obsługi zrównoważonej biomasy (np. podwykonawcy, brokerzy, operatorzy magazynów).

- 9) W przypadku każdej wychodzącej partii biomasy lub biopaliwa zgodnego z systemem, dla której udzielono wsparcia, należy podać informacje o rodzaju systemu wsparcia.

6.2 Wymagania dotyczące dokumentacji dla zakładów przetwórczych

6.2.1 Wymagania dotyczące biomasy przychodzącej

Zakłady przetwórcze po pierwszym interfejsie (pierwszy punkt gromadzenia lub podmiot zbierający/punkty zbiórki) muszą dokumentować i przechowywać następujące elementy w *przychodzących* w ramach systemu towarach – biomasy lub paliw z biomasy zgodnie ze zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001:

- 1) W przypadku każdej zewidencjonowanej ilości zrównoważonej biomasy lub biopaliwa (w tym biogazu lub biometanu pobranego z infrastruktury dystrybucyjnej) muszą być dostępne *dokumenty dostawy*, na przykład w postaci dowodów dostawy lub kwitów wagowych, oraz jasne i jednoznaczne *oznakowanie*, na przykład unikalny numer identyfikacyjny
- 2) Nazwa i adres sprzedawcy (wcześniejszy interfejs, operacja, miejsce operacyjne), jak również kopia certyfikatu wcześniejszego interfejsu ważnego w czasie produkcji biomasy lub biopaliw, przetwarzania lub innej operacji przeprowadzanej w interfejsie muszą być wyraźnie czytelne i udokumentowane dla każdej zewidencjonowanej ilości zrównoważonej biomasy.

Jeżeli biogaz lub biometan jest pobierany z infrastruktury dystrybucyjnej, należy również wyraźnie wskazać okres, lokalizację i punkt wprowadzenia gazu do infrastruktury.
- 3) W przypadku każdej partii zrównoważonej biomasy należy wskazać kraj pochodzenia biomasy.
- 4) Każda partia biomasy lub biopaliwa zgodnego z systemem musi zawierać jasne informacje na temat rodzaju całej dostarczonej biomasy lub biopaliwa oraz jej prawidłowego oznaczenia lub kodu (odpad lub pozostałość).
- 5) Gdy biogaz lub biometan jest pobierany z infrastruktury dystrybucyjnej, należy przekazać informacje na temat jakości gazu.

- 6) W przypadku każdej partii biomasy zgodnej z systemem należy zapisać datę otrzymania biomasy i ilość dostarczonej zrównoważonej biomasy; w tonach [t] dla biomasy stałej, w metrach sześciennych [m³] dla biomasy gazowej.
- 7) Jeżeli biogaz lub biometan jest pobierany z infrastruktury dystrybucyjnej, należy podać jasne informacje na temat okresu, lokalizacji i punktu poboru gazu.
- 8) W zakresie, w jakim należy przedstawić dowód ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, przychodząca zrównoważona biomasa lub biopaliwo musi zawierać informacje o emisji gazów cieplarnianych. Należy to zrobić dla surowców lub produktów pośrednich jako wartość bezwzględną w gramach ekwiwalentu dwutlenku węgla na kilogram suchej masy [gCO₂eq/kg_{atro}] w przypadku indywidualnych obliczeń lub w formie oświadczenia o treści "zdezagregowana wartość domyślna dla produkcji energii elektrycznej lub ciepła" (lub treści podobnej).
- 9) Należy zauważyć, że tylko rzeczywiste wartości emisji gazów cieplarnianych w całym łańcuchu dostaw muszą być ewidencjonowane/przekazywane w odpowiednich jednostkach (tj. sucha masa dla surowców i produktów pośrednich, dotyczy to również biogazu/biometanu). Ponadto należy podać rzeczywiste wartości dla każdego konkretnego elementu (jeżeli ma to zastosowanie).
- 10) Jeżeli stosowane są (zdezagregowane) wartości domyślne, należy podać jedynie stwierdzenie "Zastosowano (zdezagregowaną) wartość standardową" lub podobne sformułowanie oraz, w stosownych przypadkach, rzeczywistą odległość transportu biomasy od wcześniejszego interfejsu do dostawcy w kilometrach [km] w odniesieniu do biomasy przychodzącej, jeżeli jest to wymagane do określenia klas wartości domyślnych zależnych od odległości w załączniku VI do zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001.
- 11) W przypadku każdej partii biomasy lub biopaliwa zgodnego z systemem należy przedstawić i udokumentować dowód na istnienie standardowego stosunku umownego między operacją przyjmującą biomasę a wcześniejszym interfejsem, na przykład w formie umowy zakupu lub umowy utylizacji. Ten wymóg dokumentacyjny obejmuje również umowy ze stronami trzecimi, które zostały zakontraktowane do obsługi zrównoważonej biomasy lub biopaliwa (np. podwykonawcy, brokerzy, operatorzy magazynów).
- 12) W przypadku każdej dostawy biomasy lub biopaliwa zgodnej z systemem, imię i nazwisko osoby, która przyjęła ilość zrównoważonej biomasy lub biopaliwa oraz oświadczenie potwierdzające odpowiedzialnego pracownika, który zweryfikował dokładność przekazanych i udokumentowanych danych z wcześniejszej operacji lub miejsca operacyjnego, gdy zrównoważona biomasa lub biopaliwo zostało przyjęte do danej operacji, muszą być wyraźnie czytelne i udokumentowane.

- 13)** W przypadku każdej partii biomasy lub biopaliwa zgodnego z systemem, dla której udzielono wsparcia, należy podać informacje o rodzaju systemu wsparcia.

6.2.2 Wymagania dotyczące procesów wewnętrznych

Zakłady przetwórcze muszą prowadzić następujące ewidencje w odniesieniu do *procesów wewnętrznych*:

- 1)** Wszystkie ilości zrównoważonej biomasy lub biopaliwa, które trafiają do procesu wewnętrznego, muszą posiadać jasne i jednoznaczne *oznakowanie*, na przykład unikalny numer identyfikacyjny, umożliwiający przypisanie go do konkretnej partii przychodzącej biomasy zgodnej z systemem w dowolnym momencie.
- 2)** Ilość zrównoważonej biomasy lub biopaliwa w procesach wewnętrznych musi być prawidłowo ewidencjonowana (w tonach [t] dla biomasy stałej, w metrach sześciennych [m³] dla biomasy gazowej).
- 3)** Rodzaj, oznaczenie lub kod oraz kraj pochodzenia biomasy muszą być wskazane w dokumentacji.
- 4)** Rodzaj procesu wewnętrznego musi być opisany w sposób jasny, zrozumiały i przejrzysty.
- 5)** Należy określić wszelkie współczynniki konwersji w ramach procesu wewnętrznego, tj.
- 6)** w przypadku surowców lub produktów pośrednich, współczynnik surowca [kg/kg] związany z zawartością suchej masy i współczynnik przydziału dla produktu pośredniego
- 7)** w przypadku paliw stałych lub gazowych z biomasy, współczynnik surowca dla biopaliwa [MJ/MJ] oraz współczynnik przydziału dla paliw stałych lub gazowych z biomasy
- 8)** Pełny bilans masy zgodnie ze zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001 musi być również dostępny przez cały czas dla procesów wewnętrznych.
- 9)** Jeżeli emisje gazów cieplarnianych generowane przez proces wewnętrzny są obliczane indywidualnie, emisje dla surowców i produktów pośrednich muszą być określone jako wartość bezwzględna w gramach ekwiwalentu dwutlenku węgla na kilogram suchej masy [gCO₂eq/kg_{atro}] dla każdego konkretnego elementu metodyki obliczania gazów cieplarnianych zgodnie ze zmienioną dyrektywą UE 2018/2018/WE, jeżeli ma to zastosowanie.

- 10) Specyfikacje dotyczące określania emisji gazów cieplarnianych zostały określone w dokumencie SURE "Wytyczne techniczne dotyczące obliczania emisji gazów cieplarnianych".
- 11) Nazwisko osoby, która zweryfikowała dokładność informacji o procesie wewnętrznym oraz zewidencjonowanych i udokumentowanych atrybutach bilansu masy, musi być wyraźnie czytelne i udokumentowane.

6.2.3 Wymagania dotyczące sprzedaży/biomasy wychodzącej

Zgodnie ze zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001, zakłady przetwórcze są zobowiązane, w przypadku dostarczania zrównoważonej biomasy lub biopaliwa, do przedstawienia danych niezbędnych do dokumentacji w późniejszych operacjach lub w miejscu operacyjnym późniejszego interfejsu oraz do niezwłocznego zgłaszania niespójności w dokumentacji do systemu SURE-EU i zakontraktowanej jednostki certyfikującej.

W przypadku sprzedaży lub *wychodzących partii* biomasy lub biopaliwa wyprodukowanego w sposób zrównoważony, następujące dane muszą zostać przekazane do kolejnego interfejsu przez zakład przetwórczy:

- 1) W przypadku każdej wychodzącej ilości zrównoważonej biomasy należy podać ważny *numer certyfikatu* i nazwę powiązanego *systemu (dobrowolnego)* (w tym przypadku: SURE) musi zostać podana.
- 2) Partia biomasy wyprodukowanej w sposób zrównoważony musi zawierać informacje o rodzaju, oznaczeniu lub kodzie biomasy oraz kraju jej pochodzenia.

Gdy biogaz lub biometan jest wprowadzany do infrastruktury dystrybucyjnej, należy przekazać informacje na temat jakości gazu.
- 3) Dokumenty dostawy muszą być dostępne dla każdej wychodzącej ilości biomasy wyprodukowanej w sposób zrównoważony, a każda partia musi mieć jasne i jednoznaczne oznakowanie, na przykład unikalny numer identyfikacyjny.
- 4) W przypadku każdej wychodzącej ilości biomasy zgodnej z systemem należy zapisać datę wysyłki biomasy i ilość dostarczonej zrównoważonej biomasy; w tonach [t] dla biomasy stałej, w metrach sześciennych [m³] dla biomasy gazowej.

Gdy biogaz lub biometan jest wprowadzany do infrastruktury dystrybucyjnej, należy podać jasne informacje na temat okresu, miejsca i punktu wprowadzania gazu.
- 5) W każdej chwili musi istnieć możliwość przedstawienia prawidłowego bilansu masy zgodnie ze zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001, w tym tworzenia partii dla każdej nowej partii biomasy wynikającej z procesu wewnętrznego.

- 6) W przypadku każdej wychodzącej ilości zrównoważonej biomasy należy w stosownych przypadkach podać informacje na temat emisji gazów cieplarnianych. Informacje te mogą być podane jako wartość bezwzględna w gramach ekwiwalentu dwutlenku węgla na kilogram suchej masy [$\text{gCO}_2\text{eq/kg}_{\text{atro}}$] w przypadku indywidualnych obliczeń lub jako "zdezagregowana wartość domyślna dla produkcji energii elektrycznej lub ciepła" (lub podobna treść).

Należy zauważyć, że tylko rzeczywiste wartości emisji gazów cieplarnianych w całym łańcuchu dostaw muszą być ewidencjonowane/przekazywane w odpowiednich jednostkach (tj. sucha masa dla surowców i produktów pośrednich, dotyczy to również biogazu/biometanu). Ponadto należy podać rzeczywiste wartości dla każdego konkretnego elementu (jeżeli ma to zastosowanie).

Jeżeli stosowane są (zdezagregowane) wartości domyślne, należy wskazać "zastosowaną (zdezagregowaną) wartość domyślną" lub użyć podobnego sformułowania. Ponadto, wszystkie *odległości transportowe* biomasy muszą zostać zsumowane i przekazane do późniejszego interfejsu.

Specyfikacje dotyczące określania emisji gazów cieplarnianych zostały określone w dokumencie SURE "Wytyczne techniczne dotyczące obliczania emisji gazów cieplarnianych".

- 7) Nazwa i adres odbiorcy muszą być czytelne i udokumentowane dla każdej wychodzącej ilości zrównoważonej biomasy.

Jeżeli biogaz lub biometan jest transportowany za pośrednictwem infrastruktury dystrybucyjnej w celu jego poboru od odbiorcy, należy również wyraźnie wskazać okres, lokalizację i punkt poboru gazu.

- 8) W przypadku każdej wychodzącej ilości zrównoważonej biomasy lub biopaliwa należy przedstawić i udokumentować dowód, że istnieje standardowy stosunek umowy między punktem zbiórki a operacją odbierającą, na przykład w formie umowy zakupu lub umowy utylizacji. Ten wymóg dokumentacyjny obejmuje również umowy ze stronami trzecimi, które zostały zakontraktowane do obsługi zrównoważonej biomasy lub biopaliwa (np. podwykonawcy, brokerzy, operatorzy magazynów).
- 9) W przypadku każdej wychodzącej partii biomasy lub biopaliwa zgodnego z systemem, dla której udzielono wsparcia, należy podać informacje o rodzaju systemu wsparcia.

6.3 Wymagania dotyczące dokumentacji dla dostawców przed ostatnim interfejsem

Dostawcy uczestniczący w systemie SURE-EU muszą posiadać system zarządzania dokumentacją, który może zostać sprawdzony w ramach audytu w celu zapewnienia, że dla każdej partii zrównoważonej biomasy lub paliw z biomasy przekazywane są dane wymagane do udokumentowania późniejszych operacji. Wszystkie dokumenty w systemie zarządzania dokumentami muszą być przechowywane przez co najmniej 5 lat, niezależnie od innych wymagań prawnych dotyczących okresu przechowywania.

Podczas przesyłania poufnych danych przedsiębiorstwa należy udowodnić, że dane te są traktowane jako poufne przez wszystkie operacje w łańcuchu dostaw.

6.3.1 Wymagania dotyczące biomasy przychodzącej

Dostawcy przed ostatnim interfejsem muszą udokumentować następujące informacje dotyczące *biomasy przychodzącej*:

- 1) W przypadku każdej zewidencjonowanej ilości zrównoważonej biomasy lub biopaliwa (w tym biogazu lub biometanu pobranego z infrastruktury dystrybucyjnej) muszą być dostępne *dokumenty dostawy*, na przykład w postaci dowodów dostawy lub kwitów wagowych, oraz jasne i jednoznaczne *oznakowanie*, na przykład unikalny numer identyfikacyjny.
- 2) *Nazwa i adres* sprzedawcy (wcześniejszy interfejs, operacja, miejsce operacyjne), jak również *kopia certyfikatu* wcześniejszego interfejsu ważnego w czasie produkcji biomasy lub biopaliw, przetwarzania lub innej operacji przeprowadzanej w interfejsie muszą być wyraźnie czytelne i udokumentowane dla każdej zewidencjonowanej ilości zrównoważonej biomasy.

Jeżeli biogaz lub biometan jest pobierany z infrastruktury dystrybucyjnej, należy również wyraźnie wskazać okres, lokalizację i punkt wprowadzenia gazu do infrastruktury.

- 3) W przypadku każdej partii zrównoważonej biomasy należy wskazać *kraj pochodzenia* biomasy.
- 4) Każda partia biomasy lub biopaliwa zgodnego z systemem musi zawierać jasne informacje na temat rodzaju całej dostarczonej biomasy lub biopaliwa oraz jej prawidłowego oznaczenia lub kodu (odpad lub pozostałość).

Gdy biogaz lub biometan jest pobierany z infrastruktury dystrybucyjnej, należy przekazać informacje na temat jakości gazu.

- 5) W przypadku każdej partii biomasy zgodnej z systemem należy zapisać *datę* otrzymania biomasy lub biopaliwa i ilość dostarczonej zrównoważonej biomasy lub biopaliwa; w tonach [t] dla biomasy stałej, w metrach sześciennych [m³] dla biomasy gazowej.

Jeżeli biogaz lub biometan jest pobierany z infrastruktury dystrybucyjnej, należy podać jasne informacje na temat okresu, lokalizacji i punktu poboru gazu.

- 6) W zakresie, w jakim należy przedstawić dowód ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, dostarczona zrównoważona biomasa lub biopaliwo musi zawierać informacje o *emisji gazów cieplarnianych*. Należy to zrobić dla surowców lub produktów pośrednich jako wartość bezwzględną w gramach ekwiwalentu dwutlenku węgla na kilogram suchej masy [gCO₂eq/kg_{atro}] w przypadku indywidualnych obliczeń lub w formie oświadczenia o treści "zdezagregowana wartość domyślna dla produkcji energii elektrycznej lub ciepła" (lub treści podobnej).

Należy zauważyć, że *tylko rzeczywiste* wartości emisji gazów cieplarnianych w całym łańcuchu dostaw muszą być ewidencjonowane/przekazywane w odpowiednich jednostkach (tj. sucha masa dla surowców i produktów pośrednich, dotyczy to również biogazu/biometanu). Ponadto należy podać rzeczywiste wartości dla każdego konkretnego elementu (jeżeli ma to zastosowanie).

Jeżeli stosowane są (zdezagregowane) wartości domyślne, należy podać jedynie stwierdzenie "Zastosowano (zdezagregowaną) wartość standardową" lub podobne sformułowanie oraz, w stosownych przypadkach, rzeczywistą *odległość* transportu biomasy od wcześniejszego interfejsu do dostawcy w kilometrach [km] w odniesieniu do biomasy przychodzącej, jeżeli jest to wymagane do określenia klas wartości domyślnych zależnych od odległości w załączniku VI do zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001.

- 7) W przypadku każdej partii biomasy lub biopaliwa zgodnego z systemem, dla której udzielono wsparcia, należy podać informacje o rodzaju systemu wsparcia.

6.3.2 Wymagania dotyczące sprzedaży/biomasy wychodzącej

Następujące ewidencje muszą być prowadzone przez dostawców przed ostatnim interfejsem dla sprzedaży (*biomasa wychodząca*) wyprodukowanej w sposób zrównoważony biomasy lub paliw z biomasy:

- 1) W przypadku każdej wychodzącej ilości zrównoważonej biomasy należy podać ważny *numer certyfikatu* i nazwę powiązanego *systemu (dobrowolnego)* (w tym przypadku: SURE) musi zostać podana.

- 2) Nazwa i adres odbiorcy (późniejszego interfejsu, operacji lub miejsca operacyjnego) każdej wychodzącej ilości zrównoważonej biomasy lub biopaliwa muszą być wyraźnie czytelne i udokumentowane.
- 3) Wszelkie przeniesienia do innych operacji/miejsc operacyjnych muszą być rejestrowane i dokumentowane, podobnie jak informacje na temat mieszania różnych ilości.
- 4) Partia biomasy lub biopaliwa wyprodukowanego w sposób zrównoważony musi zawierać informacje o rodzaju, oznaczeniu lub kodzie biomasy oraz kraju jej pochodzenia.

Gdy biogaz lub biometan jest wprowadzany do infrastruktury dystrybucyjnej, należy przekazać informacje na temat jakości gazu.

- 5) Dokumenty dostawy muszą być dostępne dla każdej wychodzącej ilości biomasy wyprodukowanej w sposób zrównoważony, a każda partia musi mieć jasne i jednoznaczne oznakowanie, na przykład unikalny numer identyfikacyjny.

Jeżeli biogaz lub biometan jest transportowany za pośrednictwem infrastruktury dystrybucyjnej w celu jego poboru od odbiorcy, należy również wyraźnie wskazać okres, lokalizację i punkt poboru gazu.

- 6) W przypadku każdej wychodzącej ilości biomasy lub biopaliwa zgodnego z systemem należy zarejestrować datę wysyłki biomasy i ilość dostarczonej zrównoważonej biomasy; w tonach [t] dla biomasy stałej, w metrach sześciennych [m³] dla biomasy gazowej.

Gdy biogaz lub biometan jest wprowadzany do infrastruktury dystrybucyjnej, należy podać jasne informacje na temat okresu, miejsca i punktu wprowadzania gazu.

- 7) Przez cały czas musi być również dostępny prawidłowy bilans masy zgodnie ze zmienioną dyrektywą 2018/2001.
- 8) W przypadku każdej wychodzącej ilości zrównoważonej biomasy lub biopaliwa należy podać informacje na temat emisji gazów cieplarnianych. Informacje te mogą być podane jako wartość bezwzględna w gramach ekwiwalentu dwutlenku węgla na kilogram suchej masy [gCO₂eq/kg_{atro}] w przypadku indywidualnych obliczeń lub jako "zdezagregowana wartość domyślna dla produkcji energii elektrycznej lub ciepła" (lub podobna treść).

Należy zauważyć, że *tylko rzeczywiste* wartości emisji gazów cieplarnianych w całym łańcuchu dostaw muszą być ewidencjonowane/przekazywane w odpowiednich jednostkach (tj. sucha masa dla surowców i produktów pośrednich,

dotyczy to również biogazu/biometanu). Ponadto należy podać rzeczywiste wartości dla każdego konkretnego elementu (jeżeli ma to zastosowanie).

Jeżeli stosowane są (zdezagregowane) wartości domyślne, należy wskazać "zastosowaną (zdezagregowaną) wartość domyślną" lub użyć podobnego sformułowania. Ponadto, wszystkie *odległości transportowe* biomasy muszą zostać zsumowane i przekazane do późniejszego interfejsu.

Dostawcy w systemie SURE-EU muszą również niezwłocznie zgłaszać niespójności w dokumentacji wcześniejszych operacji lub miejsc operacyjnych do systemu dobrowolnego SURE i zakontraktowanej jednostki certyfikującej.

- 9) W przypadku każdej wychodzącej partii biomasy lub biopaliwa zgodnego z systemem, dla której udzielono wsparcia, należy podać informacje o rodzaju systemu wsparcia.

Istnieje również ogólny wymóg dostarczania danych do SURE na żądanie (jeżeli jest to konieczne do zapewnienia ciągłej identyfikowalności zrównoważonej biomasy).

6.4 Wymagania dotyczące dokumentacji dla ostatnich interfejsów

6.4.1 Wymagania dotyczące biomasy przychodzącej

Ostatnie interfejsy (zakłady konwersji) muszą dokumentować i przechowywać następujące elementy związane z *przychodzącą* zgodną z systemem biomasą lub paliwem z biomasy, zgodnie ze zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001:

- 1) W przypadku każdej zewidencjonowanej ilości zrównoważonej biomasy lub biopaliwa (w tym biogazu lub biometanu pobranego z infrastruktury dystrybucyjnej) muszą być dostępne *dokumenty dostawy*, na przykład w postaci dowodów dostawy lub kwitów wagowych, oraz jasne i jednoznaczne *oznakowanie*, na przykład unikalny numer identyfikacyjny.
- 2) *Nazwa i adres* wcześniejszego interfejsu oraz *kopia certyfikatu* wcześniejszego interfejsu ważnego w czasie produkcji biomasy lub biopaliw, przetwarzania lub innej operacji przeprowadzanej w interfejsie muszą być czytelne i udokumentowane dla każdej zarejestrowanej ilości zrównoważonej biomasy.

Jeżeli biogaz lub biometan jest pobierany z infrastruktury dystrybucyjnej, należy również wyraźnie wskazać okres, lokalizację i punkt wprowadzenia gazu do infrastruktury.

- 3) W przypadku każdej partii zrównoważonej biomasy należy wskazać kraj pochodzenia biomasy.

- 4) Każda partia biomasy zgodnej z systemem musi zawierać jasne informacje na temat rodzaju całej dostarczonej biomasy lub biopaliwa oraz jego prawidłowego oznaczenia lub kodu (odpad lub pozostałość).

Gdy biogaz lub biometan jest pobierany z infrastruktury dystrybucyjnej, należy przekazać informacje na temat jakości gazu.

- 5) W przypadku każdej partii biomasy lub biopaliwa zgodnego z systemem należy zarejestrować datę otrzymania biomasy i ilość dostarczonej zrównoważonej biomasy; w tonach [t] dla biomasy stałej, w metrach sześciennych [m³] dla biomasy gazowej.

Jeżeli biogaz lub biometan jest pobierany z infrastruktury dystrybucyjnej, należy podać jasne informacje na temat okresu, lokalizacji i punktu poboru gazu.

- 6) W zakresie, w jakim należy przedstawić dowód ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, przychodząca zrównoważona biomasa lub biopaliwo musi zawierać informacje o emisji gazów cieplarnianych. Należy to zrobić dla surowców lub produktów pośrednich jako wartość bezwzględną w gramach ekwiwalentu dwutlenku węgla na kilogram suchej masy [gCO₂eq/kg_{atro}] w przypadku indywidualnych obliczeń lub w formie oświadczenia o treści "zdezagregowana wartość domyślna dla produkcji energii elektrycznej lub ciepła" (lub treści podobnej).

Należy zauważyć, że *tylko rzeczywiste* wartości emisji gazów cieplarnianych w całym łańcuchu dostaw muszą być ewidencjonowane/przekazywane w odpowiednich jednostkach (tj. sucha masa dla surowców i produktów pośrednich, dotyczy to również biogazu/biometanu). Ponadto należy podać rzeczywiste wartości dla każdego konkretnego elementu (jeżeli ma to zastosowanie).

Jeżeli stosowane są (zdezagregowane) wartości domyślne, należy podać jedynie stwierdzenie "Zastosowano (zdezagregowaną) wartość standardową" lub podobne sformułowanie oraz, w stosownych przypadkach, rzeczywistą *odległość* transportu biomasy od wcześniejszego interfejsu do ostatniego interfejsu w kilometrach [km] w odniesieniu do biomasy przychodzącej, jeżeli jest to wymagane do określenia klas wartości domyślnych zależnych od odległości w załączniku VI do zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001.

W przypadku każdej partii biomasy zgodnej z systemem należy przedstawić i udokumentować dowód na istnienie standardowego *stosunku umownego* między operacją odbierającą biomasę lub biopaliwo a wcześniejszym interfejsem, na przykład w formie umowy zakupu lub umowy utylizacji. Ten wymóg dokumentacyjny obejmuje również *umowy ze stronami trzecimi*, które zostały

zakontraktowane do obsługi zrównoważonej biomasy lub biopaliwa (np. podwykonawcy, brokerzy, operatorzy magazynów).

- 7) W przypadku każdej dostawy biomasy zgodnej z systemem, imię i nazwisko osoby, która przyjęła ilość zrównoważonej biomasy lub biopaliwa oraz oświadczenie potwierdzające odpowiedzialnego pracownika, który zweryfikował dokładność przekazanych i udokumentowanych danych z wcześniejszej operacji lub miejsca operacyjnego, gdy zrównoważona biomasa lub biopaliwo zostało przyjęte do danej operacji, muszą być wyraźnie czytelne i udokumentowane.
- 8) W przypadku każdej partii biomasy lub biopaliwa zgodnego z systemem, dla której udzielono wsparcia, należy podać informacje o rodzaju systemu wsparcia.

6.4.2 Wymagania dotyczące procesów wewnętrznych

Ostatnie interfejsy muszą prowadzić następujące ewidencje w odniesieniu do *procesów wewnętrznych*:

- 1) Wszystkie ilości zrównoważonej biomasy lub biopaliwa, które trafiają do procesu wewnętrznego, muszą posiadać jasne i jednoznaczne *oznakowanie*, na przykład unikalny numer identyfikacyjny, umożliwiający przypisanie go do konkretnej partii przychodzącej biomasy zgodnej z systemem w dowolnym momencie.
- 2) Ilość zrównoważonej biomasy lub biopaliwa w procesach wewnętrznych musi być prawidłowo ewidencjonowana (w tonach [t] dla biomasy stałej, w metrach sześciennych [m³] dla biomasy gazowej).
- 3) Rodzaj, oznaczenie lub kod oraz kraj pochodzenia biomasy lub biopaliwa muszą być wskazane w dokumentacji.
- 4) Rodzaj procesu wewnętrznego musi być opisany w sposób jasny, zrozumiały i przejrzysty.
- 5) Należy określić wszelkie współczynniki konwersji w ramach procesu wewnętrznego, tj.
 - w przypadku *surowców lub produktów pośrednich*, *współczynnik surowca* [kg/kg] związany z zawartością suchej masy i *współczynnik przydziału* dla produktu pośredniego
 - w przypadku *paliw stałych lub gazowych z biomasy*, *współczynnik surowca* dla biopaliwa [MJ/MJ] oraz *współczynnik przydziału* dla paliw stałych lub gazowych z biomasy

- w przypadku *wytwarzania energii elektrycznej i ciepła, współczynnik surowca* dla biopaliwa [MJ/MJ] oraz współczynnik przydziału dla ilości wyprodukowanej energii elektrycznej i ciepła
- 6) W każdej chwili musi istnieć możliwość przedstawienia prawidłowego bilansu masy zgodnie ze zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001, w tym tworzenia partii dla każdej nowej partii biomasy wynikającej z procesu wewnętrznego.
- 7) Jeżeli emisje gazów cieplarnianych generowane przez proces wewnętrzny są obliczane indywidualnie, emisje dla surowców i produktów pośrednich muszą być określone jako wartość bezwzględna w gramach ekwiwalentu dwutlenku węgla na kilogram suchej masy [gCO₂eq/kg_{atro}] dla każdego konkretnego elementu metodyki obliczania gazów cieplarnianych zgodnie ze zmienioną dyrektywą UE 2018/2018/WE, jeżeli ma to zastosowanie.

Specyfikacje dotyczące określania emisji gazów cieplarnianych zostały określone w dokumencie SURE "Wytyczne techniczne dotyczące obliczania emisji gazów cieplarnianych".
- 8) Nazwisko osoby, która zweryfikowała dokładność informacji o procesie wewnętrznym oraz zewidencjonowanych i udokumentowanych atrybutach bilansu masy, musi być wyraźnie czytelne i udokumentowane.

6.4.3 Wymagania dotyczące wychodzących ilości wyprodukowanej energii elektrycznej lub ciepła

W przypadku sprzedaży (biomasa wychodząca) energii elektrycznej lub ciepła wytworzonego ze zrównoważonych paliw z biomasy, ostatni interfejs jest zobowiązana do udokumentowania następujących kwestii:

- 1) W przypadku każdej wychodzącej ilości energii elektrycznej lub ciepłej wytworzonej ze zrównoważonej biomasy, ważny *numer certyfikatu* i nazwa powiązanego *systemu certyfikacji* (w tym przypadku: SURE) musi zostać podana.
- 2) Nazwa i adres nabywcy/odbiorcy sprzedanej ilości energii elektrycznej lub ciepła wytworzonego w sposób zrównoważony z paliw z biomasy.
- 3) Każda partia energii elektrycznej lub ciepła musi zawierać informacje o rodzaju produktu (energia elektryczna lub ciepło) oraz musi być wyraźnie i jednoznacznie zidentyfikowana (np. unikalny numer identyfikacyjny).
- 4) W przypadku całej dostarczanej energii elektrycznej lub ciepła, kraj pochodzenia biomasy musi być wskazany dla każdej ilości energii elektrycznej lub ciepła wyprodukowanego z biomasy i dostarczonego.

- 5) W przypadku całej dostarczonej energii elektrycznej lub ciepła musi być dostępna dokumentacja dotycząca daty i godziny dostawy (np. kiedy jest ona wprowadzana do sieci) energii elektrycznej lub ciepła wyprodukowanego ze zrównoważonych paliw z biomasy oraz ilości w megadżulach [MJ] energii elektrycznej lub ciepła wyprodukowanego ze zrównoważonych paliw z biomasy i dostarczonego.
- 6) W przypadku całości energii elektrycznej lub ciepła ze zrównoważonych paliw z biomasy należy podać informacje o rodzaju zastosowanego biopaliwa, jego oznaczeniu i kodzie (odpady i pozostałości).
- 7) W przypadku każdej ilości energii elektrycznej lub ciepła wyprodukowanego ze zrównoważonych paliw z biomasy muszą być dostępne informacje na temat emisji gazów cieplarnianych, jeżeli energia została wyprodukowana w instalacjach, które są zobowiązane do ograniczania emisji gazów cieplarnianych lub wykazały to na zasadzie dobrowolności. W przypadku indywidualnych obliczeń dla energii elektrycznej lub ciepła, musi to być wartość bezwzględna w gramach ekwiwalentu dwutlenku węgla na megadżul [MJ].

Alternatywnie możliwe jest również określenie o treści "Zdezagregowana wartość domyślna dla produkcji energii elektrycznej lub ciepła" (lub podobnej). W tym celu należy zsumować wszystkie **odległości transportu** biomasy, aby określić odpowiednią klasę wartości domyślnej zależną od odległości.

Specyfikacje dotyczące określania emisji gazów cieplarnianych zostały określone w dokumencie SURE "Wytyczne techniczne dotyczące obliczania emisji gazów cieplarnianych".

- 8) Dowód zrównoważonego rozwoju musi być wydany dla całej dostarczonej energii elektrycznej lub ciepła. (zob. sekcja 7)

Podczas przesyłania poufnych danych przedsiębiorstwa należy przedstawić dowód, że dane te są traktowane jako poufne.

6.5 Wymagania dotyczące dokumentacji dla dostawców usług po ostatnim interfejsie

6.5.1 Wymagania dotyczące pozyskiwania wytworzonej energii elektrycznej lub ciepła

- 1) W przypadku każdej pozyskanej ilości energii elektrycznej lub ciepła wyprodukowanego w sposób zrównoważony z paliw z biomasy muszą być dostępne **dokumenty dostawy** oraz jasne i jednoznaczne **oznakowanie**, na przykład unikalny numer identyfikacyjny.

- 2) Nazwa i adres ostatniego interfejsu, od którego pozyskano energię elektryczną lub ciepło, oraz kopia jego certyfikatu ważnego w czasie, gdy energia została wyprodukowana w ostatnim interfejsie, muszą być czytelne i udokumentowane dla każdej ilości pozyskanej energii elektrycznej lub ciepła/chłodu. Nazwa systemu (dobrowolnego) (w tym przypadku: SURE) musi zostać podana.
- 3) W przypadku całej dostarczonej energii elektrycznej lub ciepła należy wskazać kraj pochodzenia, w którym dokonano konwersji.
- 4) W przypadku całej dostarczonej energii zgodnej z systemem (energia elektryczna lub ciepło) należy zarejestrować datę i ilość pozyskanej energii w megadżulach [MJ].
- 5) W przypadku każdej dostarczonej ilości energii elektrycznej lub ciepła wyprodukowanego w sposób zrównoważony z paliw z biomasy musi być dostępny odpowiedni ważny dowód zrównoważonego rozwoju, który musi zostać przekazany odbiorcy dostarczonej energii elektrycznej lub ciepła.
- 6) Wyprodukowana w sposób zrównoważony energia elektryczna lub ciepło z paliw z biomasy musi zawierać informacje na temat emisji gazów cieplarnianych w momencie pozyskania, jeżeli ma to zastosowanie. Może to być wartość bezwzględna wyrażona w gCO₂/MJ lub wartość domyślna dla produkcji energii elektrycznej lub ciepła.
- 7) W przypadku każdej pozyskanej ilości energii elektrycznej lub ciepła/chłodu wyprodukowanego w sposób zrównoważony z paliw z biomasy należy przedstawić i udokumentować, że istnieje standardowy stosunek umowny pomiędzy ostatnim interfejsem a dostawcą usług energetycznych pozyskującym energię po ostatnim interfejsie w formie umowy zakupu. Ten wymóg dokumentacyjny obejmuje również, w stosownych przypadkach, umowy ze stronami trzecimi, którym zlecono obsługę zakupów energii (np. podwykonawcami, brokerami itp.).
- 8) W przypadku każdego zakupu energii elektrycznej lub ciepła wytworzonego w sposób zrównoważony z paliw z biomasy, nazwisko osoby, która zweryfikowała kompletność i dokładność danych przekazanych i udokumentowanych przy zakupie energii, musi być wyraźnie czytelne i udokumentowane.

6.5.2 Wymagania dotyczące wychodzących ilości energii elektrycznej lub ciepła

W przypadku sprzedaży energii elektrycznej lub ciepła wytworzonego ze zrównoważonych paliw z biomasy, dostawca usług po ostatnim interfejsie jest zobowiązany do udokumentowania następujących kwestii:

- 1) W przypadku sprzedaży energii elektrycznej lub ciepła z ostatnich interfejsów wymagany jest aktualny certyfikat z ważnym *numerem certyfikatu*. Nazwa *systemu certyfikacji* (w tym przypadku: SURE) musi zostać podana.
- 2) Nazwa i adres nabywcy/odbiorcy sprzedanej ilości energii elektrycznej lub ciepła wytworzonego w sposób zrównoważony z paliw z biomasy.
- 3) Każda partia energii elektrycznej lub ciepła musi zawierać informacje o rodzaju produktu (energia elektryczna, ciepło lub chłód) oraz musi być wyraźnie i jednoznacznie zidentyfikowana (np. unikalny numer identyfikacyjny).
- 4) W przypadku sprzedaży energii elektrycznej lub ciepła należy wskazać kraj pochodzenia, w którym dokonano konwersji.
- 5) W przypadku sprzedaży energii elektrycznej lub ciepła musi być dostępna dokumentacja dotycząca daty i godziny dostawy (np. kiedy jest ona wprowadzana do sieci) energii elektrycznej lub ciepła wyprodukowanego ze zrównoważonych paliw z biomasy oraz ilości w megadżulach [MJ] energii elektrycznej lub ciepła wyprodukowanego ze zrównoważonych paliw z biomasy i dostarczonego.
- 6) W przypadku sprzedaży energii elektrycznej wyprodukowanej w sposób zrównoważony lub ciepła/chłodu z paliw z biomasy, musi być dostępny ważny dowód zrównoważonego rozwoju dla sprzedanej energii i przekazany odbiorcy dostawy energii elektrycznej lub ciepła. Jeżeli dostawy energii elektrycznej lub ciepła są podzielone lub połączone, należy wydać lub połączyć odpowiednie dowody zrównoważonego rozwoju.
- 7) Jeżeli ilości energii elektrycznej lub ciepła pozyskiwane z różnych ostatnich interfejsów są mieszane, należy to udokumentować, podobnie jak zmiany przydziałów do innych operacji/miejsc operacyjnych.
- 8) Sprzedaż energii elektrycznej lub ciepła z paliw z biomasy musi zawierać informacje na temat emisji gazów cieplarnianych w momencie pozyskania, jeżeli ma to zastosowanie. Może to być wartość bezwzględna wyrażona w gCO₂/MJ lub wartość domyślna dla produkcji energii elektrycznej lub ciepła.
- 9) W przypadku sprzedaży energii elektrycznej lub ciepła wyprodukowanych w sposób zrównoważony z paliw z biomasy, należy przedstawić i udokumentować dowód na istnienie standardowego stosunku umownego pomiędzy dostawcą usług po ostatnim interfejsie a odbiorcą energii. Ten wymóg dokumentacyjny obejmuje również, w stosownych przypadkach, umowy ze stronami trzecimi, którym zlecono obsługę zakupów energii (np. podwykonawcami, brokerami itp.).
- 10) W przypadku sprzedaży energii elektrycznej lub ciepła wyprodukowanego w sposób zrównoważony z paliw z biomasy, nazwisko osoby, która zweryfikowała kompletność i dokładność przekazanych danych i (częściowych) dowodów

zrównoważonego rozwoju przy dostawie energii, musi być wyraźnie czytelne i udokumentowane.

Podczas przesyłania poufnych danych przedsiębiorstwa należy przedstawić dowód, że dane te są traktowane jako poufne.

7 Wydawanie dowodów zrównoważonego rozwoju

Dowody zrównoważonego rozwoju to dokumenty, które weryfikują spełnienie wymagań zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do ilości biomasy, energii elektrycznej lub ciepła z paliw z biomasy w momencie ich wydania przez ostatni interfejs.

7.1 Warunki wstępne wydawania dowodów zrównoważonego rozwoju

Aby ostatni interfejs mógł wydać dowody zrównoważonego rozwoju, muszą być spełnione następujące warunki:

- 1) Ostatni interfejs musi posiadać certyfikat uznany na mocy zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001, który jest ważny w momencie wydania dowodu spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju.
- 2) Interfejsy bezpośrednio wcześniejsze muszą przedstawić kopię swoich dowodów ostatniemu interfejsowi, które są uznawane w ten sam sposób i które były ważne w momencie dostarczenia biomasy.
- 3) Ostatni interfejs musi potwierdzać spełnienie wymagań zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001 w zakresie produkcji energii elektrycznej lub ciepła ze zrównoważonych paliw z biomasy.
- 4) Ostatni interfejs, jeżeli jest do tego zobowiązany lub dobrowolnie przedstawi dowód redukcji emisji gazów cieplarnianych, musi wskazać w gCO₂eq/MJ emisje gazów cieplarnianych spowodowane przez niego i przez wszystkie operacje bezpośrednio lub pośrednio zaangażowane w produkcję lub dostawę biomasy, inne niż sam interfejs, w produkcję i dostawę biomasy oraz ilości energii elektrycznej lub ciepła wyprodukowanego z niej, o ile muszą one zostać uwzględnione w obliczeniach ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.
- 5) Ostatni interfejs musi weryfikować pochodzenie biomasy w systemie bilansu masy.

- 6) Ostatni interfejs musi zapewnić, że energia elektryczna lub ciepło wyprodukowane ze zrównoważonych paliw z biomasy ma wymagany potencjał redukcji emisji gazów cieplarnianych.

7.2 Treść dowodów zrównoważonego rozwoju

Treść dowodów zrównoważonego rozwoju jest określana za pomocą formularza dostarczanego w ramach systemu SURE-EU. Korzystanie z tego formularza jest obowiązkowe, chyba że istnieją inne wymagania krajowe.

7.3 Jak dowody zrównoważonego rozwoju stają się nieważne

Dowody zrównoważonego rozwoju stają się nieważne, gdy:

- ✓ nie zawierają jednego lub więcej wpisów wymaganych w formularzu,
- ✓ zawierają informacje sfałszowane lub nieprawdziwe,
- ✓ certyfikat wydającego interfejsu nie był lub przestał być ważny w momencie wydania dowodu zrównoważonego rozwoju (wyjątek: jeżeli osoba fizyczna zobowiązana do przedstawienia dowodu nie była świadoma nieścisłości informacji i nawet przy zachowaniu zwykłej staranności nie byłaby w stanie zauważyć nieścisłości, a certyfikat wydającego interfejsu był ważny w momencie wydania dowodu zrównoważonego rozwoju),
- ✓ dowód zrównoważonego rozwoju lub dowód wydającego interfejsu został wydany w systemie certyfikacji, który nie był lub przestał być uznawany w momencie wydania dowodu zrównoważonego rozwoju lub dowodu, lub
- ✓ dowód wydającego interfejsu został wydany przez jednostkę certyfikującą, która nie była lub przestała być uznawana w momencie wydania tego dowodu.

7.4 Wydawanie częściowych dowodów zrównoważonego rozwoju

Dostawcy usług po ostatnim interfejsie mogą wydawać częściowe dowody zrównoważonego rozwoju dla częściowych ilości energii elektrycznej lub ciepła wyprodukowanego w sposób zrównoważony z paliw z biomasy, dla których dowód zrównoważonego rozwoju został już wydany. Ponadto, różne ilości wyprodukowanej w sposób zrównoważony energii elektrycznej lub ciepła, dla których wydano już dowód zrównoważonego rozwoju, mogą być łączone w częściowe dowody zrównoważonego rozwoju.

8 Akceptacja innych systemów dobrowolnych

W przypadku wytwarzania energii elektrycznej i ciepła z paliw z biomasy SURE wyraźnie zastrzega sobie prawo do wyraźnego uznania innych indywidualnych systemów dobrowolnych, pod warunkiem że zostały one uznane przez Komisję Europejską zgodnie z art. 30 ust. 4 zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001, a ponadto spełniają wymagania określone przez SURE co najmniej w równoważnym stopniu. Zaakceptowane systemy są publikowane przez SURE w biuletynie i na stronie internetowej SURE.

9 Odpowiednie dokumenty

Jeżeli chodzi o dokumentację (dokumenty systemowe) w systemie SURE-EU, odniesiono się tutaj do dokumentu "Zakres i podstawowe wymagania systemowe".

SURE zastrzega sobie prawo do tworzenia i publikowania dodatkowych uzupełniających zasad systemu, jeżeli zajdzie taka potrzeba.

Regulacje prawne i przepisy UE dotyczące zrównoważonej biomasy i paliw z biomasy, w tym inne istotne odniesienia, które stanowią podstawę dokumentacji SURE, są publikowane oddzielnie na stronie internetowej SURE pod adresem www.sure-system.org. Odniesienia do regulacji prawnych zawsze dotyczą aktualnej wersji.

10 Odniesienia

1

KOMISJA EUROPEJSKA (2018): Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (nowa wersja) w celu przekształcenia i uchylecia dyrektyw 2009/28/WE, 2013/18/UE i 2015/1513/UE

2

Na przykład znajomość następujących zasad prawnych może być istotna w odniesieniu do przepływu biomasy na rynek niemiecki (niewyczerpująca lista przykładów):

- ✓ Niemieckie rozporządzenie w sprawie odpadów drzewnych
- ✓ Ustawa o zezwoleniach (czwarte rozporządzenie w sprawie wdrożenia federalnej ustawy o kontroli emisji (4. BImSchV), przetwarzanie odpadów (drzewnych), wykorzystanie odpadów drzewnych jako źródła energii)
- ✓ Obowiązująca wersja dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii (RED), jeżeli ma zastosowanie do instalacji, wraz z obowiązującą wersją niemieckiego rozporządzenia w sprawie biomasy (Biomasseverordnung)
- ✓ Rozporządzenie w sprawie katalogu odpadów (Abfallverzeichnisverordnung - AVV) (w odniesieniu do odpadów drzewnych oraz w odniesieniu do klasyfikacji odpadów (popiołu, węgla itp.) powstających w wyniku wykorzystania do celów energetycznych oraz ich zgodnego z prawem unieszkodliwiania (odzysku lub usuwania)
- ✓ itp.

W odniesieniu do przepływu materiałów związanych z biogazem na rynku niemieckim wymagana może być na przykład znajomość następujących zagadnień (niewyczerpująca lista przykładów):

- ✓ Niemieckie rozporządzenie w sprawie bioodpadów (Bioabfallverordnung)
- ✓ Ustawa o zezwoleniach (czwarte rozporządzenie w sprawie wdrożenia federalnej ustawy o kontroli emisji (4. BImSchV), przetwarzanie bioodpadów, produkcja biogazu z bioodpadów itp.)
- ✓ Obowiązująca wersja dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii (RED), jeżeli ma zastosowanie do instalacji, wraz z obowiązującą wersją niemieckiego rozporządzenia w sprawie biomasy (Biomasseverordnung)
- ✓ Rozporządzenie w sprawie katalogu odpadów (Abfallverzeichnisverordnung - AVV) (w odniesieniu do bioodpadów i w odniesieniu do klasyfikacji odpadów (kompost, skratki, pozostałości fermentacyjne itp.) wynikające z wykorzystania do celów energetycznych i ich zgodnego z prawem unieszkodliwiania (odzysku lub usuwania)

3

I KOMISJA EUROPEJSKA (2018): Zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (nowa wersja) w celu przekształcenia i uchylecia dyrektyw 2009/28/WE, 2013/18/UE i 2015/1513/UE, art. 31 ust. 1, art. 31 ust. 3 oraz załącznik VI.

- II **KOMISJA EUROPEJSKA (2010):** 2010/335/WE: Decyzja Komisji z dnia 10 czerwca 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących obliczania zasobów węgla w ziemi do celów załącznika V do dyrektywy 2009/28/WE załącznik II.
- III **KOMISJA EUROPEJSKA (2010):** Komunikat Komisji w sprawie praktycznego wdrożenia unijnego systemu zrównoważonego rozwoju biopaliw i biopłynów oraz w sprawie zasad liczenia biopaliw (2010/C 160/02), załącznik II
- IV **KOMISJA EUROPEJSKA (2017):** Komunikat Komisji "Uwaga dotycząca przeprowadzania i weryfikacji rzeczywistych obliczeń ograniczenia emisji gazów cieplarnianych".

4

Przegląd wszystkich standardów przyjętych przez MOP można znaleźć na jej stronie internetowej pod adresem <https://www.ilo.org/global/standards/lang--en/index.htm> (ostatni dostęp: 08.04.2020).

5

Zestawienie krajów, które ratyfikowały Podstawowe Standardy Pracy MOP można znaleźć na stronie internetowej pod adresem https://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:10011:0::NO::P10011_DILAY_BY,P10011_CONVENTION_TYPE_CODE:2,F (ostatni dostęp: 14.04.2020).

6

Zestawienie krajów, które ratyfikowały Podstawowe Standardy Pracy MOP można znaleźć na stronie internetowej pod adresem https://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:10011:0::NO::P10011_DILAY_BY,P10011_CONVENTION_TYPE_CODE:2,F (ostatni dostęp: 14.04.2020).

7

KOMISJA EUROPEJSKA (2012): Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/WE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE. Dostęp pod adresem: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DE/TXT/?uri=celex%3A32012L0027> (ostatni dostęp: 14.04.2020).

8

KOMISJA EUROPEJSKA (2017): Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r. ustanawiająca konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 5225). Dostęp pod adresem: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32017D1442> (ostatni dostęp: 14.04.2020).

9

Ciepło lub ciepło odpadowe jest również wykorzystywane do wytwarzania chłodu za pomocą agregatów absorpcyjnych. "Ciepło" w tym przypadku obejmuje zatem również "chłodzenie" lub "oziębienie", niezależnie od tego, czy końcowym zastosowaniem ciepła jest rzeczywiste ogrzewanie, czy też chłodzenie za pomocą maszyn absorpcyjnych.

10

- I **KOMISJA EUROPEJSKA (2018)**: Zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (nowa wersja) w celu przekształcenia i uchylecia dyrektyw 2009/28/WE, 2013/18/UE i 2015/1513/UE, art. 31 ust. 1, art. 31 ust. 3 oraz załącznik VI.
- II **KOMISJA EUROPEJSKA (2010)**: 2010/335/WE: Decyzja Komisji z dnia 10 czerwca 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących obliczania zasobów węgla w ziemi do celów załącznika V do dyrektywy 2009/28/WE załącznik II.
- III **KOMISJA EUROPEJSKA (2017)**: Komunikat Komisji "Uwaga dotycząca przeprowadzania i weryfikacji rzeczywistych obliczeń ograniczenia emisji gazów cieplarnianych".

11

KOMISJA EUROPEJSKA (2015): Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania. Dostęp pod adresem: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32015L2193> (ostatni dostęp: 14.04.2020).

12

KOMISJA EUROPEJSKA (2010): Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (nowa wersja). Dostęp pod adresem: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32010L0075> (ostatni dostęp: 14.04.2020).

Załącznik I: Informacje o zmianach

Informacje o zmianach Wersja 3.0

Sekcja	Zmiana	Data zmiany
Sekcja 5.2	<p>Minimalne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych dla produkcji energii elektrycznej i ciepła z paliw z biomasy w systemie SURE-EU dla instalacji rozpoczynających działalność od 1 stycznia 2021 r. wynosi 70%. Limit ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wzrasta do co najmniej 80% dla instalacji rozpoczynających działalność od 1 stycznia 2026 r.</p> <p>zmieniono:</p> <p>Minimalna redukcja gazów cieplarnianych wynosi</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ co najmniej 80 % w przypadku energii elektrycznej, ciepła i chłodu produkowanych z paliw z biomasy, wykorzystywanych w instalacjach oddanych do eksploatacji po dniu 20 listopada 2023 r.; ✓ co najmniej 70 % do dnia 31 grudnia 2029 r. i co najmniej 80 % od dnia 1 stycznia 2030 r. w przypadku energii elektrycznej, ciepła i chłodu produkowanych z paliw z biomasy, wykorzystywanych w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej wynoszącej co najmniej 10 MW, oddanych do eksploatacji między dniem 1 stycznia 2021 r. a dniem 20 listopada 2023 r.; ✓ co najmniej 70 %, póki instalacje nie osiągną 15 lat eksploatacji, i co najmniej 80 % po przekroczeniu 15 lat eksploatacji w przypadku energii elektrycznej, ciepła i chłodu produkowanych z gazowych paliw z biomasy, wykorzystywanych w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej równej 10 MW lub niższej, oddanych do eksploatacji między dniem 1 stycznia 2021 r. a dniem 20 listopada 2023 r.; ✓ co najmniej 80 % po przekroczeniu 15 lat eksploatacji, najwcześniej od dnia 1 stycznia 2026 r., a najpóźniej od dnia 31 grudnia 2029 r. w przypadku energii elektrycznej, ciepła i chłodu produkowanych z paliw z biomasy, wykorzystywanych w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej wynoszącej co najmniej 	08.09.2025

	<p>10 MW, oddanych do eksploatacji przed dniem 1 stycznia 2021 r.;</p> <p>✓ co najmniej 80 % po przekroczeniu 15 lat eksploatacji i najwcześniej od dnia 1 stycznia 2026 r. w przypadku energii elektrycznej, ciepła i chłodu produkowanych z gazowych paliw z biomasy, wykorzystywanych w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej równej 10 MW lub niższej, oddanych do eksploatacji przed dniem 1 stycznia 2021 r.”</p> <p>o ile przepisy krajowe, w którym eksploatowana jest instalacja, nie określają innych wymagań.</p>	
Sekcja 5.1	<p>Ostatni interfejs, który przekształca paliwa z biomasy w energię elektryczną i/lub ciepło, musi przedstawić informacje o dacie uruchomienia instalacji.</p> <p>zmieniono:</p> <p>Ostatni interfejs, który przekształca paliwa z biomasy w energię elektryczną i/lub ciepło, udostępnia odpowiednio informacje dotyczące daty uruchomienia, całkowitej mocy cieplnej spalania oraz całkowitego czasu eksploatacji.</p>	08.09.2025

Informacje o publikacji

SUSTAINABLE RESOURCES Verification Scheme GmbH

Schwertberger Straße 16

53177 Bonn

Niemcy

+49 (0) 228 3506 150

www.sure-system.org

Zdjęcie na okładce

© SchwörerHaus / J. Lippert